

סינמטק תל אביב

כתב עת לעיתוי קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

מַאֲקָאָבִיב • נְצִיה-לוֹקָרְטוֹן 86' •
סּוֹלְמוֹן • אֹוסְטֶרְלִים •

תכנית סינמטק ת"א לחודשים נוב-דצמ' 86'

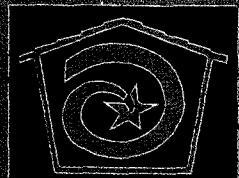
① סִינְמֵטָק: דָּתָה 2
סִינְמֵטָק 1986
רָאַמָּאָנוֹ נְזָמָן # 31

② מַדְרַסְס סִינְמֵטָק
1986 נְזָמָן

סרטו של פטריק שולמן ("סיפור בזיג-זג") • הקרןנה מיוחדת בסינמטק

לעומת הפתיעות?...
סִינְמֵטָק!

הוקם בסוזע מפעל הפיס

לא רק אתה "צሪיך פיס בחיים". כמוך זקנים לפיס
מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים. רשותות
המקומיות, וכל אוטם גופים ומוסדות בישראל
שכשי מפעל הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי
לחיים. ההתחפותה המואצת של מפעל הפיס
בשנים האחרונות, מוצאת את ביטוייה בחומרת
מיליארדי שקלים מדי שנה לבניית מבאות
פרוייקטים בחחומיים רבים מגוונים. בשנים 83-85
בנו וושקמו בכשיי המפעל 1285 כיתות וחדרי
לימוד. הוקמו וושפכו לעלה ב-2680 מיליארים.
בנו כ-150 מבני בריאות מוסדרות ומודרניות
לקשיישים; נרכשו והותקנו מחשבים בכ-200
רשויות מקומיות ובכ-500 בתים ספר. נתונים אלה
וברים אחרים, הפכו את מפעל הפיס למנוף רב
עצמה בתחום הבניין וביצירת התשתיות בקדום
החינוך הבריאות והחברה בארץ. גם ה劄ינוע
"צሪיך פיס בחיים".

מפעלי הפיס

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

(עמ' 4)

דושאן מאקאבייב
לפנוי ואחריו "kokha-kokha kid". רישומות הבמאים לפני הפקה
(עמ' 4), רשמי של יcin הריש מן הסרט המוכן (עמ' 8)
ותזכורת ל"מנטנרגו", הסרט שהכין את הקruk להרפהקה
האוסטרלית (עמ' 10) – כל זה כדי ללוות אוסף של סרטי
מאקאבייב הכלול בתוכנית הסינמטק לחודשים נובמבר–
דצמבר 1986.

(עמ' 12)

פסטיבל ונציה
סקירה של אחד הפסטיבלים החשובים ביותר בעולם הסרטים,
שאם לא ינקוט באמצעיו והיראות מיידיים הוא עלול לאבד את
כבודו. בין הסרטים שהוצעו בו – "סביב חמות", "הקרן
הירוקה" ו"גדל הדבורים".

(עמ' 19)

תכנית הסינמטק

(עמ' 35)

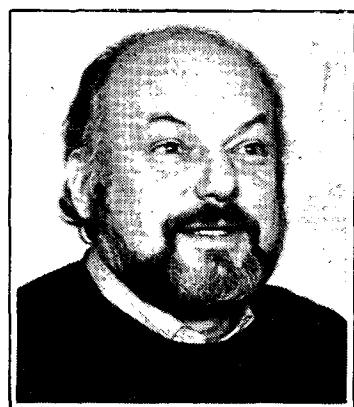
פסטיבל לוקרנו
המקום בו ישראלים זוכים לפארסים הוא במה חשובה ומעניינת
להכרת שמות חדשים ביצירה הקולנועית ובדיקה מהודשת
של שמות מפוארים מן העבר. מסמר הפסטיבל השנה:
רטוספקטיבת הבמאים הפנוי קינושיטה.

(עמ' 41)

הצלם כמדיום
דליה קרפל מריאנת את אמנון סלומון, מצלמי הקולנוע
המגוננים ביותר בישראל, מי שהוכיח כי הוא מסוגל להציג
את עצמו בGRADE שווה לנשיאות של ז'אק קטמור, לדרישות
של בועז דיזוזן ולאגודות הילדיים של "קנון".

(48)

פעמים אוסטרליים
שאל שירדן סוקר שניים מן הסרטים האוסטרליים שככלים
בתכנית מוחדת המוקדשת לקולנוע זה, שתוכנן בסינמטקים
בחודש הקרוב. שני הסרטים: "בללאש" ו"חימם למבחן".

דושאן מאקאבייב

הלר מרתקס · סוכנות לרבות בעמ' · רמת-גן
ביאליק 47 · ת.ד. 240 · טלפון 721388 721738 ·

סוכנות ויעוץ לבן ענפי הביטוח

BONG BONG 20
BUDGEWO

WOLLOMBI 74

דושן מאקאביב

הערות ענייניות (?)

(על אוסטרליה, אוסטרליים, הכתב הסרטן, ומדוע קוקה-קולה מהוות דוגמא אידיאלית לדרך שבה כבשה אמריקה את העולם). לקרנו אחורי הצפיה בسرطן

האוסטרליים מתגלחים תמיד בג'ונגל

אם נדלג על הסיפוריים אודוט חיות משונות, מה ידעתني אני על אוסטרליה לפני שביקשתי בה לראשונה, בשנת 1975? ראתה את סרטו של הארי ואטס "אוברלנדס" עם ציילומים של עדרי בקר חסרי מנוחה, הזכורים לי יותר ממהוננות בניהאדם. סרט אחר, "רוש קרייסטמס" לימד אותי שהג המולד נהוג שם בחום בלתי-נסבל. יומני הסתלים ממלכת העולם השניתה הרואו לי שוב ושוב את אותו הדבר: חילילם בכובעים מוזרים, מתגלחים בתוך הג'ונגל, כשהבבאותם ניבטה אליהם ממראות ועריות התלויות על ענפיהם של עצים טרופיים ענקים.

חיטוי

כאשר נחתתי בשדה התעופה של סיידי, ריססו אותי בחומר מחתה. הדילוג הסביר שהאוורחים נשאים עליהם כל מיני חיזוקים ומחלות. כולreu תוצרת חוץ אינה רצiosa באוסטרליה. בכל מקרה, שמחתי לאלה שאמצאי חירום אלה אינם מכונים גנד ורים ובניאדים. החוק אוֹסֶר, ביז'היתר, העברת דובדבנים ממזרח אוסטרליה למערבה. כל הדובדבניםמושמדים ברגע שהם מגיעים לקו הגבול הדמיוני שבין שני החלקים. אני חייב להודות שמדובר לא בדקתי אם גורל דומה מצפה לדובדבנים שנוסעים מן המערב, מזרחה.

בஹיולד אומה

חרודה למחשבה על שינוי פני העולם ואפשרויות חדשות, השתווללה בין סיידי למלבורן, בשנת 1975. ביליתי אז כמה שעות בבית-הספר לקולנוע בסידי, שניהל יז' טפליץ. אני זכר את הרגשתי כיילו הושכתי לתוך לוע של הר געש יצירתי.

האמריקנים, חבלי

על מעטפת ספרו של פראנק מורהו, שניתן לי במתנה לפני שעזבתי את המקום, רשות: "האנשים של היום - הדור האבוד של מחר". דמויות הופיעו ונעלמו והופיעו שוב ב"סיפורת המקוטעת" שלו, כשהם משתנות מדי פעם בפעם. האמריקני הבודד, נער הקוקה-קולה, מקטר על אוסטרליה, שם קע לחיו באחד הסיפוריים, והוא חישוב בספרור הבא.

אני מכור לכותרות של פראנק

מחצית העבודה של ספר טמונה במציאות השם הנכון. אחרי שקרהתי את ספרו הראשון של מורהו השגת עוז שני ספרים שלו; "החויה החשמלית" ו"הבל וחיות אחרות"; ומיד התעורר התיאבון לעוד ...

אני גם מכור לכבוד שרוחש פראנק לזרות ולעמדות שמרביות

כאשר ט. ג'ורג' מקדואאל מזכיר בחגיגיות ש"הקרח דומם", הבנתי עד כמה שבריריים הם טיעוני השמאלי הפוליטי ומדוע מעדיפים הבריות מנהיגים מן הימין.

IF IT IS TO BE IT IS UP TO ME

זאת הסיסמה של ט. ג'ורג'. שיא הפשטות. עשר מילים, ובכל אחת שתיהן בלבד.

הג'ינגל המנצח

בספטמבר 1976, נערך במכון Smithsonian בוושינגטון כנס בינלאומי, לסייע חגיגות 200 שנה לעצמות ארץ-הברית. הבושא: "אמריקה אחרי מאתיים שנה - מה זה משנה?" על-מנת להוכיח שהעולם הוא היום חטיבה מגובשת אחת ושהתרבויות האמריקניות חוזה אבולות בклות של קרני רנטגן, הוחלט להציג במקום סרט בן 14 דקות, קובץ של סרטי פרסומת

לקוקה-קולה מכל רחבי העולם. כל הנוכחים הנו בהלם. אחרי יום עמוס ויכוחים והצהרות מנגדות, עלו כולם לאוטובוסים שצרכיהם היו להובילם אל נוף הסיום. פרופסור מניזילנד התחל לזום, בבדיחות הדעת, את הסיסמה של קוקה-קולה, ומיד פרץ כל האוטובוסים כולם, בקהלו קולות ובחודה רבה: משקה הפלא הפך את האקדמאים לילדים מאושרים.

קוקה-קולה קיד – הסרט

כמה חודשים לאחר מבחן פגשתי את פרנק מורהוון בניו-יורק. אנחנו חולפים יחד על פני הספרדים קצרים שלו מגלים שבוקר מאטנטנה מופיע בשבועה מהם. אני כוחר בשם של אחד הספרדים, "קוקה-קולה קיד" בשם כולל לסרט שיבואו. אחרי 11 או 13 טוותות, ומשונה שנימיות מאוחר, החלו הצלילומיטים.

מכتب אהבה לקודאק

אוסטרליה היא ארץ מדיה יופיה. מצא חן בעיני המראה הבahir של "מאקס הזעם מס' 2 – לוחם הדרכים" והאוירה המסתורית של "רייזורבק".
בואה בעשה מן הסרט הזה מכtab אהבה לקודאק", אמרתי לצלם דין סמלה, וזה מה שהוא עשה.

קוקה-קולה קיד – הדמות

מצא חן בעיני הרעיון של גער הקוקה-קולה. לא יכולתי להעלות על דעתך אפשרויות כמו "גער ג'נגל אלקטሪק" או "גער הפורד". די לשמו את השם זהה, "גער הקוקה-קולה" וכבר מפתש חיר על הפנים. האם זה חיוך פאבלובי? דרך אגב, מישחו אמר שאריק רוברטס דומה לדמות המצוירת של אל קוף, ליל אבנער.

האם זה ברצינות?

ודאי שכן.

אמריקנה

הומניסטים שונים אמריקה רואים בה את ניצחון הבינוגניות: "אתה לווח על כפטור, אנחנו עושים את היתר". בעיניהם, העובדה שכל דבר קל להשגה, הוא בגידה באידיאלים של האנושות – עבודה קשה והקרבה. אבל אני חוש שבסופו של דבר, אנשים אלה צריכים להתנגד גם לאשמל, הוגה הדעות הראשונות מסווג זה ודאי הופיע עם המצאות הגלגול ושאל בדאגה, מה, יקרה עכשו, כאשר הכל יתחל לנوع.

אוסטרליה

טוני בארי למד לרכב על גמל. לקראת סוף ההסיטה, הוא דיבר אל הגמל, והגמל ענה לו. מיקי, העבר מלחנות החיות, התנגן למופת, ללא צל של עצבנות. התוכי שיתף פעולה בכל. נראה שהחיות ובני אדם ייחד טוב יותר באוסטרליה מכל מקום אחר בעולם שאני מכיר. הם ידידותיים יותר זה זה, משום שמתיחושים אליהם כאלו שווים.

קוקה-קולה הייתה, ראשית כל, תרופה

שעה שמורהוון נאבק עם העיכור של הספרדים לתסריט, אני ערכתי מסע פרטני משלি סביר ההיסטורייה של קוקה-קולה; מסע משעשע ומעיל ביותר. קוקה-קולה נולדה לפני מאה שנה כ"משקה אינטלקטואלי מרגיע". היא נולדה בדורות אחרי התבוסה, בלב היישוש והמשבר. השוק הריאומי שהצמיחה בטור ההפרעות הפיסיקוסוציאליות של התקופה: מלאנכוליה, קטאatonיה, היסטריה, נזודי שינה, עצבנות. ממציאות היו אנשים דחויים שהציגו את המשקה תחילת כרפואה ולאחר מכן כמשקה מרענן, נטול אלכוהול, לכל המשפחה.

היעצוב היהודי של הבקבוק

הבקבוק עוצב סופית ב-1915 אוחרי מחקר ארוך למציאת הצורה האידיאלית ש"אפשר היה להזזה גם בחושר". המעצב התעשייתי תומאס לאםבר, שמתמחה בתכנון מכשירים המתאימים במיוחד לצורת היד של האדם, בחר את הבקבוק מנקודת המבט מיוחדת שלו והצהיר שיש בצורה זו "למעלה מעשרים מרכיבים שונים, שאינם גלויים לעין האדם, שמעודדים את המכירה, מושכים את עין הלכו ומספיקים את חוש המשיש שלו. הקשר האיתן שנוצר בין לבני הלקוח הוא כזה, שככל בקבוק אחר נראה עלוב וחסר סיכוי בהשוואה אליו".

נא לקרוא בתשומת-לב

הביאו את שפטו הטריליה העליונה של הבקבוק הפתוח אל שפטותיכם, אך יש להימנע מחדירות צוואר הבקבוק לתוך הפה. השפטאים צריכות להיות מפוזקות כך שאווור ייכנס חופשית לתוך הבקבוק, אין לאטום אותה תוך כדי השתיה בתוך הפה. הראש והבקבוק צריכים להתרומות בתנועה שווה כלפי מעלה ואו משקה הקוקה-קולה קולח ישירות לתוך הפה.

(מtower מדריך לשתיה נכונה של קוקה-קולה)

לדורות הבאים

בשנת 1940, כאשר אוניברסיטת "אוגלטורף" באטלנטה, החליטה לאסוף מוצגים אופיינלים לתרבות האמריקנית ולהניח אותם בתוך קרייפטה התרבות, שאוותה ציריך היה לפתח מחדש רק בשנת 8,113, היא כללה בין המוצגים השונים גם בקבוק קוקה-קולה. הפקק נאטם הרטמיטית באמצעות אספלט ובמה שכבות של סודיות סיליקט. את הבקבוק עצמו הניחו בתוך מיכל זכוכית אטום, כמו זה שבו מונחת גופטו של לבני. את המיכל עטפו בתכריבי אבסט. וכל זה נסגר בתוך גליל של פלדת אל-חלד.

(אי.ג.י. כahan - המשקה הגROL, סיפורו הקוקה-קולה)

עיסיס מזוקק

קוקה-קולה הוא העיסיס המזוקק של כל מה שמסמל את אמריקה.

ויליאם אלן וייט

ברגע שאינך רואה עוד שלטים של קוקה-קולה, דע שהציג את גבולות עולם התרבות אל תור השמנה (יש בעולם כ-18 מיליון שלטים כאלה).
מtower חוברת הסברת החברה

אני מוצא שיש קשר מזר בינו הסיסמא של קוקה-קולה "פסק זמן מרענן" לבין דבריו של ישו הנוצרי, שאמר: "בוואו אליו, כל העמלים וארענן אתכם".
איש כמורה אמריקאי

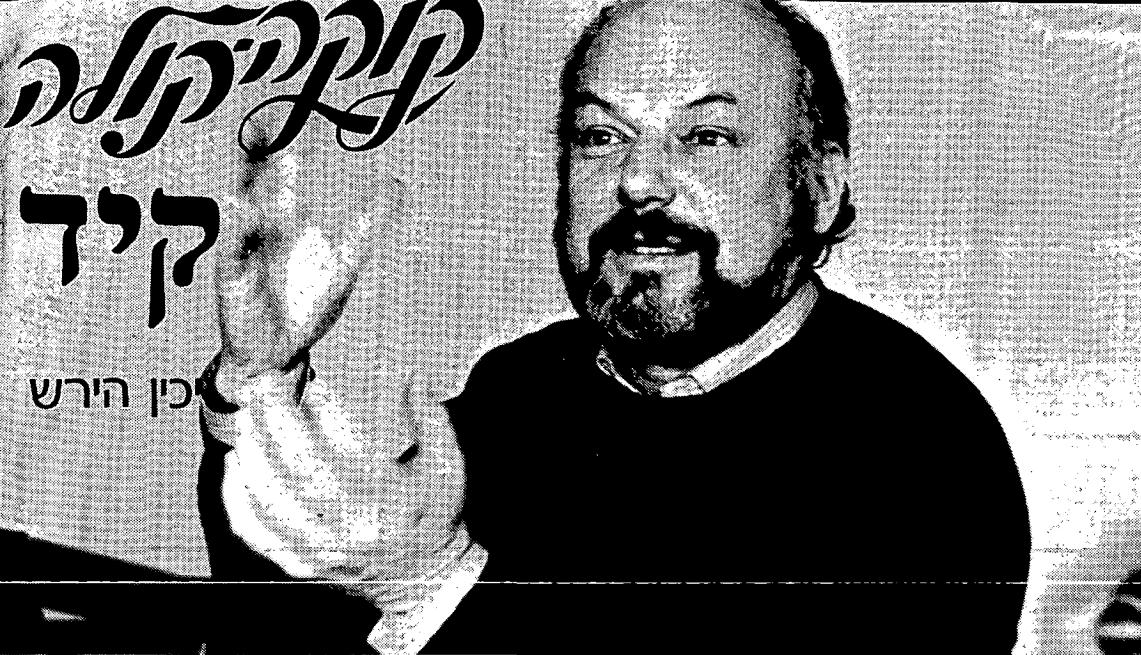
הטבע כולם נתון בקצב מסוים של פעילות ומנוחה, הפסיקות של רגע הם חיוגיות ביולוגיה.
אנחנו מזדהים עם הקצב הזה, משומם כרך אנחנו חיוניים.

מtower חוברת הסברת החברה

כאשר טיסתי החल חזרו ארץ מה המשע הראשן שלהם לירח, הם התקבלו בברכה על-ידי השלט המואר המפורט בכיכר טימוס שהכריז: "ברוכים השבטים לארץ, מולדת הקוקה-קולה".
פאט ואטרס - קוקה-קולה, הסיפור בתמונות

משקה לכל עובה

אר שכנעו את העולם לשחות קוקה-קולה בחורף?
בשנת 1931 עיצב צוות של החברה לבוש חדש לסאנטה קלואס. הם הלבישו אותו באדום ולבן, הצבעים של קוקה-קולה. מעל אףיו שלטים ענקיים. הזמן הברנש החביב את אמריקה להצטוף אליו וללגם קוקה-קולה בחג המולד. ומАЗ, הפלר הלבוש המסורתי של סנטה קלואס בעולם כולם, לאડום לבן. ■

דושאן מאקאבייב

שעה שבקר עורך במשרדו הקרנת סרטוי שיווק, הוא מג' לה שבאוסטרליה ישבו איזור שבו אין המשקה משוקן. כדי שר מוסברת לו הסיבה - וזה טריוטוריה שבה שלט אחד, טי. ג'ורג' מקדואל, יצרן משקאות קליטש שאינו רוצה לשמש מע על קוקה-יקולה - עומדת בפניו בקר המשימה להציג לעמך אנדרסון כדי לМОוג את החברות ולכארורה לבלווע את טי. ג'ורג', אך לא כל מי שיצא לעמק אנדרסון גם חזר משם.

בקר הנזיר, שkokah-יקולה זורם בעורקייו יוצא לעמק, עבר הרפתקאות מסמרות שי-ער וכיהה לנחת אמריקני, גם חוזר שם והחצלה כمعט בכיסו, אך טרי, המחוורת אח' ריו לא ליאו, מצליחה לש' בש' את תכניותיו ואת הצופן הגנטי שלו. בתמנונות האחורי נות של הסרט, בסידרה של דיסולבים, אנחנו עדים להתי-רבות העכברים, לצאצאי העכ' ברהראשון, שהייכרנו בסצינה הפתיחה.

פירסם קבצי סיפוררים. נדמה לך, שהעבורה לאורך זמן כה רב, התישה את מאקאביב והקחתה את עוקצן של חלק מן הבידוחות והאמירות בסרט, שבוטטו של דבר, איינו ארסטי. במיוחד.

במשרדי חברת Kokah-Kola' שבאוסטרליה פולט הטלפ' רינטער הודעה האומרת, של אוסטרליה יגיע מומחה שיווק אמריקני, שייטוותי אמן אינשיגראתיות, אך הצלחותי מושחרות; העובדים המקור מימי מתבקרים לא לעמוד בדרכו. בקר, טיפוס דרומי, נחת לשעבר, לוחץ את עצמו ברצינות תהומית ומתייחס אל עבודתו כאילו היה אחד משי' ליחו. של ישו. טרי, מזיכרתו היפה, הזרוקה והחמה, אינה מצליחה ליצור איתו קשר, על אף-מבטיה העולגים ורע-בונה המינוי. יחס אנושי הוא מגלח רק כלפי עכבר קטן המטיל בתוך נעליו כבר בת' חילת הסרט וככלפי בתה של מזיכרתו - שם הכת אגב D.M.Z.

אני מוכן להיות גם עם סרטים לא כל כך טובים, אך עם קומדיות לא מצחיקות - לא, איתן אני מוכן להיות. יצירתו האחורה של וושאנ מאקאביב הינה קומדיה לא מואוד מצחיקה ולא מאוד מקרית ובכל זאת מומלצת.

בסרטו העלילתי השישי, מאקאביב הוא במאי כמעט קונוונציאNALי, ללא סימני היכר אופיניים. למי שיצפה לשפה קולובזית ייחודית הדמיירה ולו במעט את סרטוי המפורטים "וילהלים ריר" - מסתורי הארגניזום" או "סרט מתוק" צפוי לאכזבה; אך והוא סרט של מאקאביב ועובדת ושלעצמה דיה כדי להבר טיח לצופה סרט פרוע, רענן (למדוי), תוסס, עשיר באירועים וחשוב מכל - יש בו המיןין המובי של פוליטיקה ואקטיקה, אם כי הסרט זה המינון סובל מדיאטה קשה והפוליטיקה מרומות מדי ר' חסרת שניינים.

עשר שנות עבודה הושקעו בתסריט שנכתב ע"י פרנק מוראהו, סופר אוסטרלי ש-

תקות זו מזו; הרעיוןנות לע' חיט איזוטרים מדי - מה למשל עווה גמל באוסט' רליה? - והעוקצים לא מוש' חזים דיים. אילו עמדו הרים עיונות הקימאים של מאקא' ביבר ברמה של הסצינה הראי שוניה, שבה עוברים הנכנסים לאוסטרליה חיטוי שנועד ל' הדבריר מזוקים מסוכנים, היה הסרט הופך להיות קומדיית השנה; חזרה היא, שהרעיון הקומי המסים את הסרט - השוואת הגיבורים לעכברים חרוצים וחמודים הדואגים ל' המשך הדור - הרעיון הקומי הזה הוא מסוג ב' ואולי אף פחות כזזה. אך כאמור, זה סרט של יוצר אמריתי וכolumbia אין יותר מדויעעלן - מומלץ ■

בילי קר בתפקיד טי. ג'ורג' מקראואול

בתפקיד טי. ג'ורג' יוצר דמות מרשימה בתפקיד יערן המשקאות הקלים שאינו נכנע לפלייש קוקה-קולה והברשות מר על עצמאו אוסטרליה. "קוקה-קולה קיר" הוא סרט יפה לעין, בעל מבנה קונוונציוני, שנקודת התורפה העיקרית שלו, היא משך לו הקל של התסריט. העניין שיש לפרנק מורהאוו בריחוק שבין שתי תרבויות, האמריקנית מול האוסטרלית, שהמשותף להן הוא השפה האנגלית, לא נראה לי בעניין בעל משמעות עמוקה ביותר.

תה של תרבויות אמריקנית כי אמצעות משקה חום ותוסס - הקוקה-קולה, נציגתה הנאמנהנה והمفורסת של השיטה הקפיטליסטית. סיפור של אימפריאלים המנסח לפלאש למעו אחד שטרם נכבש, לארץ בתולה, עמק אנדרסון שבאוסטרליה, שמיצרים בה מיצי פירות בתשעה טעמים, מיצים נטולי מיתוס, ששומם טעם לוואי של מיסטורין רישום נושא טודית לא מתלווה ליצורים, אך קוקה-קולה שאיפלו לנין - באחת מן הסיסמיות החביבות שבסרט - ממי לביל העובדה, שמאקא' ביב לא עשה מעולם סרט שיגרתי, פשוט וליניארי; גראות סצינות לא מעות מנור זוכה בגלגול עליון לא חלים ואוסטרליה נשארת אוסטרלית.

הרעיוןנות פשוטים, המסר ברור, אך מתחוו של מאקא' ביב נפלטה קומדיה איזוט' רית מדי, לא תמיד מצחיקה וחרף היסיותם המוגחכות של חב' קוקה-קולה והאימפרטניות (החליקת) של נציגה עלי אדרמות, אין האימפריאטים גראים נלעגים במיוור. אני מניח שמאקאיב, גם בברי קורתו הנוקבת ביותר, אינו אנטיאמריקני.

שלוש סצינות אירוטיות, האחת שבה טרי במעט נאנסת לעיני כל ע"י עלה לשער, השנייה, סצינה משועשת ל' הפליא בה טרי אונסת את בקר בミיטה מלאת נזונות ול' צידן סצינת פיתוי הומוסקסואלית, נושאota את החותם המאקדמי המוזח.

אריק רוברטס, בתפקיד בקר, הוא גודל המניריסטי בקולנוע האמריקני ביום, אך בסרט זה, המטוגן מאוד, משחקו בראה נכוון.

גרטה סקאקי, בטרי, נהדי רת יפה ומושכת וביל קר

סרט נורמל

עדנה פינר

המאמר התפרסם
בחלקו, בשערו,
ב"העולם הזה".

"סרט זה
МОקדש לאומה
האלמנית החדשת,
הרבייה בגודלה באירופה,
אומה של ೧೦ מיליון מהגרים
ועובדים זמניים, שעברו צפונה
כדי לנצל את אוצרותיהן של המרינות
המשגשות והביאו לשם את מיניהם
המצחינים, את נימוטיהם המגעילים ואת
ניחוח השום".

ב

מַקָּבֵיבָן: "אֲנִי בָּא"

העולם העתיד!

כשהייתי בפאריס הצעע לי אפיילו לבוא לישראל. בא אל המפיק שלמה מוגרבי ואמר לי - מרווע לא תבוא אלינו ובאמת, מדווע לא - היה לי אפיילו סיפור יוגוסלביה נפלא שהתאים לירושלים. היה זה סיור על חיות קתן שאhab מאוד את ישור ורצה לעוזור לו ללחוב את הצלב. וכך נצלב החיות תחת ישו ויישו בעלם - איש לא יודע לאן. אך המפיק אמר לי סייפור כזה לא בא בחשבון בישראל. אולי בפעם אחרת בעתיד...

סיירנו לי שנגנו מבני רעינותו. לא איכפת לי. רעינותם הם הופשיים. אם לראי מלא החליט להראות אשה מיניקת אשה ב"ירח שחור" כמו ב"סרט מותוק" שלי. אם זה עוזר לו ביצירותו - שיבושים כל. אם ב"טומי" שזה הגיבור בחור שעור עית במו בסצינה הטבעה בשוקולד בסרט שלי, לא איכפת לי. אם גונבים. רעינות אבי ממציא רעינות חדשין. כמו מנציגי מולדיי בחו"ל או יזרו תיים מאוד כלפי, ואחרים לא, אבל לנו לך להבין שהדلت אינה סגורה בפני כלMRI. גם אם מבחינה פוליטית המכוב נוח עבורי היום, קיימת עיתית-הבסוף. מה גם, שלפי קצב היילופיה הגדבי במישרים שם, גם אם פוליטיקאי מסוים מחבב אותנו ייש סיכוי סביר שייעלים מן המפה אחרי כמה חוות. גדרתי על ברבי הסוציאליום ועל הר עיונות הקומוניסטים. במערב אני מעציג את עצמי בפני האנשים: "אני בא מעולם העתיד שלכם. ראייתי את העתיד וזה לא עובד". אני חוש שעדין לא הגיע הזמן להשתלשות הסוציאליום על העולם. אין בכך תשובה לבעיות הכלכליות היום בעולם. הקאיפיטליזם האמריקני קרוב יותר לאייראלים המהפקנים היישנים, של ה'שנתה' שיווין לכולם, ושל השבעת רעבונם של ההמוניים.

בסטוריואט אDEM יוצא בשואה מבוהל ונרעש מתוך באר וצעק: מהרו, קחו את אחיך לביית-חולמים, יש לו סכין בראשו! אחר כך מסתבר שמי שתקע את הסכין בראשו והוא בעצמו, זו דמותה של ארץ: אה מהכה אח ואחר כך רץ להציג אתו.

מלים אלה, כתובות באוחיות קידוש לבנה, התכוונו דו-שאן מאקאביב לפתח את סירטו 'מנטנגרו', הנקרא 'על חזירם ופנינס'. הכותרת אינה מופיעה, בסופו של דבר, בראש הסרט, וזה אולי חלק מן הכניעה של מאקאביב לכמה תכתיי הפקה, שבשלuditם לא היה זוכה לשוב ולעבד באולפני הסרטים, אחורי שבע שנים של שזינקה בפניה.

המפיק השודי, בו ג'נסון, שנטל על עצמו את סיכון ההשערה בסרט, קבע עימו מראש: "זואת חייבות להיות בראש ובראשונה קומדייה קלילה, המברת נשפה מובנת לפחות לחך והמטבלה ברוטב עשיר של פילפל מוני". כותרת פרייהמן מן הסוג הזה,יתה עשויה להפיח חלק מן הצופים, ומאקביב, שהתגעגע אל הקהל, נאלץ לזרע עליה. הנוצע, השנון המקורי ביוטר הפועל היום בקולנוע "מונטנגרו" היה ב-1974, וסרטו הבא "קוקה-קולה" (קדוי יהודה ב-1985!) הריכין ראש.

מנטנגרו שהזגג, בשעת למיסחרי ביתור בכל האישת של הבמאי - נחשב למיסחרי ביתור בכל סייריו. הוא ביסה, בפתח, את כל הוצאותיו של המפיק, ג'נסון, ונמכר בכיסף ובכל חלקי העולם.

מ

ישווכר את סרט מתוק יודע שמאקביב איינו נמה מהבד את מהשבותיהם, שחוששים לשוח על הבוטה והחריפות ביותר. הוא משתמש בתמונות הבוטה והחריפות ביותר, אבל לא פעם גם בפיטיותם ביותר, כדי להבהיר את כוונתו בזורה שאינה ממשמעת לשתי פנים. מה שהפריע לשוק בסרט היה היחס התיסכובת האידיאולוגית שלתוכה שהשhir היה צפויו, שכבריהו אותו לא רק להזכיר, אלא אפיילו להפעיל את מיטען הידיעות שיש להם. ומה עשו מי שאין לו מיטען זה?

בימים אחרים: זוג מתעלס בימיית סוכר, מישגל על שלוון מיטבה, אברטמן מצוף והב אל הגבר ומוקשט בפרקיהם אצל האשה, צופה אל מרביתם מישראלים בהחלש. אבל שרוי מהפיכה, אונבה שעיל הרותה מתונס דיווקנו של מארקס וגוויותם של ילדים בשקי פלאטייק ושאר הסמלים המשובכים, קילקו את תמנונות האורגיה שהסוחרים רצו לראות בסרט.

ב

מנטנגרו התפקיד מאקאביב יהה. רועים שום דבר שיטריד את שנתכם יתר על המידה. אבל ג'נסון, המפיק, הבטיח לו מראש, נשמר על המיסגרת החיצונית כמו לידטוב, אז מותיר יהה לו להסביר את הברקוטי הפרטיות, ככל שירצה, בין השיטין.

וזאת בדיקון הוא עשה. וכי אכן מישחו לאפשר למאזוא ברגנס שסכי תקעה לו במיוחו, צועד בשלווה סטואית אחריק-קטטה? איך במאזיה מעז, למשל, להעלות על המסר, מוחוץ למיסגרות פורנרי גראפיות גרידא, בלט אירוטי מוחכם שבתקפידה ראשין אברטמן גברי מיכני, הנע על גלגלים?

כל אלה, כמובן, רק נדלים יוצאים מהלהה שמאקאביב רוצה לומר. סרטו מזו של סרטו הקודמי: אשתו השונה במוחתה מזו של סרטו הקודמי: אשתו האמריקנית של איש עסקים שודדי שנותרת בגיןה ביום השנה החדרה, נקלעת למועדון לילה של

פועלים בלאקנינים ומגלה שם עולה שונה מועלמה המצווחץ. היא חזרת הביתה אר שום דבר לא יהיה עוד כפי שהיה.

רצליה מלך

אחרי המיסגרת העיליתית זוatta, אפשר למצוא שוב את הנושא שהתריד את מקאיביב מאז ומתמיד: החבורה האנושית בגין שمدcka את הפרט, והקידמה המשכלה את החבורה אבל מחמירה את הדיבוי במוקם למתן אותו. מתוך תיאור אורחיה הרים המסודר והמהוגן אותו. ליאו של מארטין ג'ירדן, איש העסקים השוויי רעריתנו, מאירילו, גיבורי הרטט, מבצע הלג של הבמא. החוקים, המוסכמות, המטור והאסור באים לידי ביטוי משעשע במיוחד.

לעתם החבורה השודית המתונגת, יש בפועלים הזרה, המהגרים שטרם השתחווו במושגי החיים של רועי-הצאן בהרי הבאלקאנים, חיווינה, כנות, קשר ישר לחים. גם כשם מדברים זה, עם ז... עושים אhabה זה עם זה או מתקותים ותוקעים והבזה סכינים, הם נשאים נאמנים לריגשותיהם ולעצמם.

מקאיביב משווה חבורה אחת לחיות בכלוכ, וחבורה שנייה לחיות חופשיות, ואין ספק לכך מי מהן נוטה ליבו. הקידמה מביאה את מארטין ג'ירדן אל מיטת הפסייכאטר שלו, ותמונה הנשנים, לבושים בחולקים לבנים, על ררע ריחות מודרני של פלהה וחוכתי, היא מעין נבואה של ניון עתידי.

ואילו מנגד שובה של מאירילו. מוקרות, מובילות אל אסמים מוזהמים, תינוי-אהבם על שקי תבואה ושיחזור מכל המעוורומים והחרדות - שם עצם יעדו של הפסיכיאטר.

A יאפשר לפרט את כל התעלולים והחכמים שבבם משתמש מקאיביב על מנת להוכיח חתימת התיאוריה שלו, האומרת שתרבות המערב מתוננת משום שהיא עשרה מדי, מתחכמת מדי, אדישה מדי ונعدרת היוניות, מקאיביב. הוא קולונען המשמש בכל מה שמצועה לו האמנתו השבעית - קול, תמונה, עריכה, דיאלוג - בדריכת הבלחטי-קובנאניאנו-בליז. הרום הכללי שמתפרק מן התבשיל המטובי שהוא ורחק עצמו, אבל אין ספק שהטעם הוא תוצאה של ההילוב המופלף.

במעריךמושבע של סרגיי אייזנשטיין, הוא יצמד, בעזרת עריכה. דמיות של אנשים עם דמיות של יהoot, ייחסים חברתיים מול חשי מין, לדיה ומוות, כאשר הוא משאיר זכות החשואה לצופיה. תוך כדי השגות פילוסופיות אלה, הוא מגניב הומו מטורף בನוכחות האחיםمارקס, אכוויות עמוקה כיאת צ'אפלין, ותודעה פוליטית ברוח גודא.

דוגמאות: כאשר הוא רוצה להמחיש בפני הצופה את דעתו. על הקולונע מוסר את הסתורתי, הוא מראה את גיבורת הסרט מכינה שניצלה ונינפה, וثور כר מסבירה שהוא תהר ממעניין כמו אורחיה הרים שהוא מנהלת או כמו הסרט שבו היא מופיעה. היא מציבה בפני כלבה צלחיות עם חלב מוגעל ומעמידה אותו בפניה הדילמה של בחירה החופשית, לשותה או לשותות, כרצונו, וכיUCH, הבחירה החופשית היא אחד העקרונות עליהם ניטש ביטש יכוח עז בכל הדותות ■

מ

דיקטטור גורדון ופראנסואה קלואה ב"סביב חוץ" של ברטראן טברניאיה

באולם שני שאיינו רחוק מרומה של חאלטוריום מצוין ובאולם שלישי שעצם צורתו, מעין מסדרון אורך יציר, כבר מעידה שאיש לא הוועיד אותו להקרנת סרטים.

וכאשר פסטיבל זה מカリין בקוליקולות שעיר מעינייו זו התרבות של הקולנוע, בה בשעה שאינו מסוגל להציג סרטים בצורה סבירה, במאים מתלוננים שהתמונה מסולפת (היחס בין הגובה לרוחב אינו נכון) הצליל

שנה היו כבר כמעט כל האורחים משוכנעים: פטיפל הסטריטים בוונציה הוא אולי הוטיק ביוטר ואורי היומי רני ביוטר, אבל אם לא יקרה שם משהו מהר מאד, כל מה שיישאר לו, זה הוווק והיוקה. כי לא יתכן שבמחיצת השניה של שנות ה-80, כאשר התקדמות הטכנולוגית בקצב נוען היא מושחרת גם כשר התוכן צולע הרחק מאחור, יתרהדר אחד האירועים המרכזים של האמנות השכעית בעולם, באולם הקרנה אחד סביר,

ה

מעוות וישם רעשים ברקע שאינם משתלבים בהקרנה כלל וכלל - בדור שහיגע הזמן לרגע אחד. כי לא יתכן שפטיבל הרטיטים בונציה ייראה בתרגיל פורビינצייאלי עלוב למשיכת תיירים.

אפילו העיתונות המקצועית, אשר בשנים קודמות ניסתה לגנות הבנה לביעות הפנימיות של הביאנלה, למצב הפוליטי באיטליה הכוונה Kapoor על המבנה הארגוני של הפטיבל, ועמה המדייה כולה שלא השחרורה מן הכבוד שרכשה פעמיים מקום זהה ומוקם מיוחד במינו של העיר אפילו היא לא יכולה עוד להבליג. ובאשר כל זה מctrוף לארגון רשלני ומובלבל, למיחרי תופת רצחניים בתהילומן ובמסעדות, לתרגום סימולטני של הרטיטים הרצוף בשגיאות (הכותרות שם הן באיטלקית בלבד) אין פלא שרבים כבר מספידים את וניציה מחדש. בלבד טיפול נמרץ, היא עלולה לשקו בשילשית ומוי יודע אם תוכל עוד לקום (לרשותה הופסק הפטיבל עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, ובשנית ב-1973, בשל מריבה בין הפלגים הפליטיים השוניים של תעשיית הקולנוע באיטליה, שנאבקו על השליטה בו).

ועוד מלה אחת: הטיפול הנמרץ צריך להתחיל, בראש וראשונה, מן העיתונות האיר טלקית; זו מושנת עוגג יתר-על-המודה מן החינגה הביתה המוצעת לה מכדי שתרצה לעשותו משחו לשיפור דמותה. עיתונות זו, העולה על באיריקות בקהל מפליאה, כאשר היא מוצאתה החדש של פסל במקום אחר, מקבלת את כל המת追随 בונציה בחירות של סלחנות ומתחumont מה חומרה של המצב, מתוך אמונה שונציה היא תמיד וניציה ושותם דבר לא יכול לה. יתכן מואוד שלאייטלקים ממתינה הפתעה ובכרוב יימצא את עצםם שם בלבד האורחים שהעניקו לפטיבל את חשיבותו הבינלאומית. ואתה, בעלי לפגע בכבודה דה של העיר; כי כדי לראות את תערוכת הפטויריסטים בפאלאציו גראסי, את ציריו של קליי בקא פזארו, את תמנוחתו ופסלו של הארכיטקט קרובייה במוזיאון קורר או את אוצרות התרכות היסנית בארכנאות הדוג'ים - וחלק גדול מואוד מבאי הפטיבל בילה ומן ניכר בתערוכות אלה ובמגרשי הביאנלה - למען אלה, אין צורך בפטיבל קולנוע.

M רות הלל - הם סרטיים. תאמרו: זה העיקר. אולי, אולם כאשר על כל צעד וועל מקשים עלייך את החיים, בדרך

לסרט, תוך כדי צפיה בו וביציאה ממנה, גם הרטיטים עצם גראים מפותים פחות. והאוסף נשנה, לא הייתה ברוך מבריקה. אם להחתטלם מסרטו של ג'ים אייבורי "זכרונות אהבה מפיננציה", (אייזה שם מגוחך הדביקו לסרטו של פוטר), שלושה סרטים בלבד, מן המוצגים בתחום, הצדיקו את התקות שתלו בהם, ורק אחד מבין השלושה זכה לפרסים שהיה ראוי לו. הכוונה היא ל"הקרן היירוקה" של אריך רוזהר. והוא צעד נסף בסדרת הקומדיות והפטגניות של במאית זה, אחד הענקים האחראונים שנוטרו בארץ מתקופת הגל החדש. זאת הפעם הראשונה שרותהמר, מרצה לסרטות בסורבון, לא כתבת את התסריט לבדו, אלא שיתף את השחקנית הראשית בסרט, מארי ריביר, במלוכה, כדי להבטיח שהמיליטים אכן יהנו את דמותה עד הפרט האחרון. ואכן, יש לדבר חשבות עצומה. כי באותו תקופה העובר על סרטיו של במאית זה, תחולר של הזרות הדיאלוגים מן הרמה האקדמית אל שפת היום-יום, תוך ניסיון להציג ליראליזם גדול יותר, יש חשיבות לעילונה להזדהות זו בין המלה המדוברת לדמות האומרת אותה.

בקרה זה מזובר בנערה מכונסת בתוך עצמה, ביישנית וחסרת ביחסון עצמי, באמצעות שנות העשרים לחייה, הנכנסת לדיבאון עמוק כאשר יידים, שעם צריכה היהת לבנות את חופשת הקיץ שלה, מודיעים לה ברגע האחרון שהם נרים לבטל את הטויל המתוכנן ליוון. הסכנה שתבלה את הקיץ בגפה, בפאריס המטורקנת מכל ידידה, מטילה עליה אימה ובחרדת הגודלה מבני הזולת, היא נמנעת מכל הצעה שמופנית אליה להאטטרך למקרים אחרים, קרובים אליה פחות, בחשד שאליהם מציגים זאת רק מתקן נימוס, ואולי היא עלולה להיות עליהם לטרחה ובונדי אשינגה רצואה באמות חברתם.

S יפורו של קיץ זה הופך בידי רוזהר למשל מלא הבנה, אהבת אנווש ורגאי שות לבידוד האדם המודרני, שהוא לכוארה מאוון לחוטין, אבל למעשה מתחשה למכוא את מקומו בחברה. הקרן היירוקה שבשת הסרט, היא מעין אמונה טפלה, כי מי שזוכה לראות קרן זו שהיא הקרן האחורה לשולחת המשם לבני שקייטה, זונה לדעת כל מה שחשובים עליו. והרי זה המקור להרדרטה הגודלה, להסור הביטחון המתמיד שנונע מן הגיבורה לצאת מבדידותה.

נדיה מורייזי ומארצ'לו מאסטרויאני ב'מגדל דבוריים' של תיאו אנגילופוליס

ין להניח שוויכוחים מן הסוג הזה
יתעוררו סביב סרטו החדש של ברטי
ראן טברניה "סביב החוצה", מהווה
איןטיגנטוי, רגש ועצב לבני הג'ז השחר
רים שנמצאו להם מפלט בפאריס של שנות
ה-50, אותן הנקנים אשר הביאו עימם את
בשורות הביביופ והפכו את פני המוסיקה
הפופולרית מקרה לקרה. הסרט מוקדש לזכ'ר
רם של שנים באלה, לסתור יאנג ובאך פואאל,
ושואב חלקיים נבדדים מעילתו מתור חיים
של שני אלה ושל מוסיקאים אחרים מסוגם,

ובן סרט זה מועד בראש וראשונה
לחסידים המשובעים של רוהמר, אלה שיווד'
עם, כי צפוי להם סרט צבעוני, מופנים, שבו יש
צורך לעקוב אחרי תמונה ודילוג כמו אחרי
שני קולותשרים יחד דואט. סרט, שבו
המרחיק, שבין השחקנית לדמות נעלים כליל,
עד יותר מבסרטי הקומדיים, בשל שיתופה
של מארי ריביר בכתיבת. מי שיצא חוץ
בעבר נגד סרט רוהמר, כאילו הם ספרותיים
וחסרים את המימד הנע שבקולנוע ודאי ישוב
ויתען בדברים אלה גם בהזדמנות זו.

מאריך ריבייר ב"קרן האור הירוקה" של אריך רותמן

החדש, "מגדל הדברים", הולם בהחלט את רוח יצירתו. אלא שהפעם נדמה כאילו הבמאי החליט להפנים עוד יותר, לזרר על אותו מרכיבי ראותו ועל ההשלכות ההייסטריות שהפכו את הסרטים שלו בעבר למסות מרהי בות-יעין הטומנות בחובן מסר פוליטי. מגדל הדברים שבמרכו סratio. החדש אינו אלא השלכה של האמן היוצר, שהגיעו לסוף הדריך. הסרט מתחליל עם נישואי בתו הקטנה, המותאי רים את ביתו ריק מילדיהם. הוא נוטש את רعيיתו ויזוא עם כורות הדבורים שלו למסע אחרון בעקבות הפרחים על-פניו. יונן כולה, מסע שבו הוא מנסה לשוא לאזרע לעצמו בתחום של רוח נערומים, בדמות צעריה המתלווה אליו לפיקרים; מסע שהוא מעין פרידה ארוכה מכל הדברים שהיו יקרים לו, מן האידיאלים שבhem האמין פעם ועד לגבריות שבתא. סופו של סרט זה אינו יכול להיות אלא קץ האמן, המוסר את נפשו בידי האמנות שאינו מצליח להפרות יותרו, לידי הדברים שבחם הוא מטפל.

הڪعب הוא אפייני לסרטי אנג'ילו פולוס, קלומר איטי מאד, אבל המצלמה הפעם קרויה הרבה יותר לדמיות, היא עדין מצירתה הנבעות ארכות ומסובכות, אבל זה פחות בולט לעין מאשר אינה משקפת נופים רחבים. הסוף השבור המופיע בסצינות רבות הוא בסטיות לחוי, אומר הבמאי, ליזועו הצעפה משאננותו. כי לדעתו, אפילו קולנוע חריג כפי

שההו באותה התקופה בצרפת, ולגילום התפקיד הריאשי הוא משותמש באחד האחוריים שביהם, הסקטופונייסט דקסטר גורדון, איש גדול מממדים וכבד חנעה, שבעורקיו כמו האלבוהול וכמות הדם שווים. הסרט הוא קודם כל חגייה לחובי הג'ז, שיוכלו לשמעו בפסקוול הסרט הזה כמה מענקים הג'ז של ימינו, מנגנים בהדרכתו של הרבי האנקוק. לא רק לשמעו אותם, אלא גם לראותם, כאשר כמה מהם אף מופיעים בתפקידים קידמים קטנים בסרט. חובי הקולנוע תפעלו מן התפאורות של אלכסנדר טראונר, מן האזורה המיחודה שמשרים צילומיו של ברונו דה קיזו (שצילם לטאברניה גם את "יום ראשון בכפר"), צילומים שרובם בנויים על גוננים של כחול ואפור. הם יתפעלו מן המבנה המינוחד של העריכה וממן האונטיות של תאורה תהlixir היצירה המוסיקלית (הסרט אכן צילם את הגננים בשעת נגינתם ולא השתמש בשחן קנים בתור מוסיקאים). כבר עתה מודדים באמריקה מומחי קולנוע ומומחי ג'ז גם יחד, שזה הclip הריאש אחד משקף בナンנות את העולם המינוחד במוני, המיוואר, האפלול והמנתק של גני הג'ז.

ה סרט השלישי בראשימת המציגנים הוא כבר נושא למחלוקת. תיאו אנג'ילו פולוס ידוע באחד היוצרים המקוריים המעניינים של הקולנוע בתקופתנו, וסרטו

מארקוס בוין ב"המסע" של מארקוס אימהוף

רעננות כדי לזכות אותו בפרס אריה הכסף, לשרטט הביכורים הטוב של הפטיטיבל.

ג רטו של אלן רנה "מלו" הוא אפיילו מעכניין מאד, ומזרע עוד יותר יותר מזה. זה עיבוד נאמן להפליא למזהה של הנרי ברברטיין, שנכתב בשנת 1929, סיפורה של משולש נצחים שצלעותיו הם כנרת - סולו מפוזם, ידיו, שהוא רך כנרת חבר בתזמורת, וריעתו של זה האחרון המתאהבת בוכבב. רנה מותר כאן להחליטן על המשחקים במייד הזמן ועל מציאות ודימויין מושלבים יחד שהם מסמנניין המובהקים של סגןנו. המזהה מצולם בדיק כפי שהוא בתוכב, בתוך הפהורות שמובלט בהם המקוור הבימי שליהם, כאשר אין שום ניסיון של ממש להסתיר את המקור (המחזה עובד כבר פעמיים מספר בעבר, לקולנוע, אולם בוצאות שוננות לחלווטין).

אין ספק, שהבימוי של רנה מביריך ומדוייק ביותר, שבחרית כל זווית צילום וכל תנועת מצלמה נעשו באמנות רבה; יש, לדוגמה, ציננה שבה המצלמה אינה זה מפניו של שחון אחד במשר שבע דקות יצופות, שהיא פשוט מתרתקת. שלישית השחקנים אנדרה דסוליה, סאביין איזמה ופייר ארדיטי עושים מלאכה ראויה לשבח, זכמוהם גם פאני ארדין המופיעיה בתפקיד צניע יותר. השאלה היחידה שנותרה ללא הסבר של ממש, גם אחרי מסיבת העיתונאים של רנה (איווע נדייר למדי), היא

שהוא עושה, אינו מהווע עוד אתגר מספיק לישוב באולם האפל. הוא החרגל כבר גם לוזה, לפי שעה אין הקולנוע מסוגל לספק לו שום גירויים חדשים של ממש. ומכאן, שהבמאי בעצמו מושל לגיבור בסרט. מארצ'לו מאס טרויאני לובש את דמותו של גיבור זה באחד התפקידים העצוריים והמאופקים ביותר.

ה כאן והלאה, יש מקום לעיין כמה סרטים מעניינים. כמו, לדוגמא, "מייס מררי" של מריה לואיזה מברג, במאית קאמיללה": סיפורה של אומנת בריטית המתעמת עם צאצאייה של משפחחת חזאים אリストון קרטיים עשירים. סרט מלטש, מצולם ובוביים היטב, עשוי לצורה מסורתית בלתי-ימפיתעה, מן הסוג שאיליאנסר לבוא אליו בטענות ואשר, סביר להניח, ימצא לעצמו קהיל רחוב של אווזדים.

עוד מדורות אמריקה, "סרטו של המלך" לקדמיוס סוריין, מסטר על במאית צער שמנסה לעשות אפוס היסטורי רחבי-מדים על דמותו של צרפתי תמהוני שהכתיר את עצמו מלך על אריאקוניה ופאטאגוניה לפני מאות שנים. תוך כדי תלאות ההפקה, הופר האפוס לשרטט סוריאליסטי קטן, והשתלשלות העניינים, כולל משברי תצ枇, טמפרמנט של כוכבים, בעיות לינה ובחרית שחנקנים, הופכים, בטעות, לסקק משעשעת, ספק גרוטסקית, ספק עגומה. זה סרטו הראשון של סוריין והוא היה בו מספיק

פשוטה: מה הניע אותו לבחור דזוקא במחזה זה? טענו, שהפקת סרט לפि תסריט של מילן קנדלה נתקעה בשל בעיות תקציב, ושהഫיטוי לשוב ולעבוד עם רבי עייתי שחכנים שהופיעה למעןו בשני סרטיו הקודמים "חחיים הם רומנים" ו"אהבה עד מוות" (שניהם לא הוציאו בישראל) היה גוזל מכדי שיימוד בו - כל אלו מהווים תשובה חלנית וחיוורת למדוי.

ג מסע" של מארכוס אימהוף יוצא מן ההנחה שהטיירור, לפחות בגרמניה, הוא תולדה ישירה של בני הדור שאחרי הנאצים, הקמים נגד כל מה שסימלו הוריהם. הוא ממשיך וטוען שעליידי בקייטה באמצעות טירור, הם הפכים להיות לא פחות פסולים מן ההורים, וצפויים לאותה דחיה מכיניהם שלהם, המגיעים היום לגיל בוגרות.

התיאוריה שלעלצמה מעניינת מאוד; בדיון של אימהוף היא חוסר הבירות של הסרט שבמציאותו הוא מנסה להביא תיאוריה זו. העלילה מבוססת על ספרו האוטוביוגרافي של ברנהרד וספר, מי שהיה שותפה לחווים של גורון אלין ואבי בנה ואשר שם קץ לחייו בשנת 1971. הספר כולל הוא הזיות סמיים אחת ארוכה, וידוי ארוֹן, מעונה בתוכנו ובצורתו, ונסונו של אימהוף (הזכור כבמאי "הספינה מלאה") להכניס בו סדר, איבר מצחיח עד הסוף. בסרך-הכל, הוא משבע הרבה. מארט בטיפול בהוקעת דור המלחמה בגרמניה, מארט בטיפול שלו בכניםפייה באדר-מינוח-אלין ובסיורו עצמו יש חטיבות שלמות שאינן מובנות די הצורך. הכוונות, בכל מקרה, עלות על התוצאות.

יתacen מאוד שgas כונתו של קו לוין, מבכרי הבמאים של אנגליה, היו טובות מאוד כאשר עשה את "מולדת" לפי תסריטו של טרור גורייפטס. זה סייר של זמר פוליטי, מוזיארמן, שנאלץ לנטו את מולדתו, שם אין מניחים לו לשיר את שיריו הביקורתיים כלפי המשטר. הוא עוצר למערב ומגלה שם עולם מושחת וקטלי לא פחות מזה שעוזב במזרח, והביקורות עליו, גם אם היא שונה, אינה פוחתת בעוצמתה. הוא יוצא לחפש את אביו, שנעלם לפני שלושים שנה, אחרי שעבר חוויה זהה לשלו. החיפושים הופכים עד מהרה להתקפה של פראאנריה דורהת שבמהותם מתבלבלים יחדיו כל המרכיבים הפוליטיים שזועזעו את אירופה ב-50 השנות האחרונות, החל ממלחמות האזרחים בספרד, דרך מלחמת העולם והאסטרטגיה המזוודה והמעורב מגUILIM בואת

המידה - המערב קצר יותר מאשר שהוא מתימר להיות חופשי - ובין שני הגושים הללו אין עוד מקום لأنשים הגונים. ה策ה היא, גם את המסקנה נכונה, הטיפור חד-צדדי, חרדי-מודרני ובלוי-אמין, מעין קטלוג של טענות אופנתיות אשר אין איש טורח להיכנס לעומקם.

על "38" של וולפגANG גLOCK האוסטרי, הייתי אומר שזה ניסיון הוגן, פוטוגני ושיגרתי למדי, לדבר על תקופה השתלטותם של הנאצים על אוסטריה. זה מזכיר במידה רבה את הפרק הראשון בטרילוגיה של קורטי וטולר "ברוכים הבאים בונגה", אלא שכאן נסף הצעב, אבל חסר המעוף והכוח אשר הניע אותו להיות חלק בחילינגרד מן הדמויות בסרט הקודם. סייר האהבה בין שחנקנית גויה מפורשתה לעיתונאי יהודי מצחיח, יש בו נימנותו אוטוביוגרפיאית הקשורות לSOAP פראנסис טרנברג, שספרו לאחר מכן, אשר נפטר לפירותם בחינוי, שימוש להפקת סרט זה.

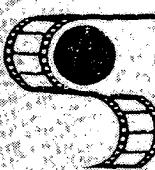
ה חלק המוריאג ביותר בתכנית של הפטיבל, היו אוטם סרטים אמריקניים שנכללו ברובם במסגרת בשם "זונציה לאערירים", סרטים שכחلكם כבר מוצאים בישראלי ("כמו 'הרומן של אהרון בליליה') או יוצאו בקרוב מאוד, והמעידים על הידידות הקולונע המשחררי לרמה של איולות שטוחה שמשם מביך לראותה. במרקחה הטוב (סרט בשם "צרבת") ושבערית הומתק ל"צביבה בלב"), זה טור רכילות דחוס פריטים פיקנטיטים למרי שמתענין בנפתחי החבורה האבואה בו-שינגטן, טור רכילות נשען בעיקר על אישיותם של ג'יק ניקולסון ומריל סטראיפ כדי לקבל מעט יוקרה. במרקחה פחת טוב, איפלו אישיותם של כוכבים, כמו רוברט דרפורד ודבורה וינגר (ב"בשרי החוק") אינם מושיעים את הסרט מרידתו. אם אלו הצוותה של הוליווד חמוץ-היווקה שללה, אז תעשיית הסרטים באחת בצרות. שלא להזביר גיחוך צבעוני כמו "ערות גדלות בציינטאון" של ג'ון קארפטנר, שנראה כמו סיירה מצוירת לאנאלפבתים.

לבסוף, מן הדין היה להרחב כאן את הדיבור על "שתייה חולכת ונמשכת של משורר", הסרט שבימי פטר ליליאנט' בישראל, אלא שענין זה הוא מזכיר ורגיש מכדי שאפשר יהיה להסבירו בתוך מאמר כולל על הפטיבל כולו. הוא נוגע יותר מדי לישראל ואולד נשוב אליו, בהרחבה, בהזמנות אחרות, בעיקר אם תימצא הזרמנות להציג את הסרט גם בישראל. ■

עיבודים קולנועיים למחזות של היינריך פון קליסט

לרגל הציגת "מייכאל קולהאס" בתיאטרון הקאמרי,
מקרים מכוון גתת והשיגמתק התלאבי סדרת
סרטים שנעשו עפ"י מחזותיו.
הסריטים הובאו לאرض עליידי מכון גתת להקרנה
חד-פעמית.
במרכזו הקרןנות יעמוד סרטו של פולקר שנדרוף

חט"ל קלילס קולנוע

נובמבר-דצמבר 1986

- (1) סרטים אוסטרליים חדשים – בשיתוף שגרירות אוסטרליה. פסטיבל סרטני נשים – בחסות מכון התרבות הארץ-ישראלית.
- (2) מסרטי הבמאי סטייאג'יט ריי.
- (3) עיבודים קולנועיים למחזותיו של היינריך פון קליסט – בשיתוף מכון גתת והתיאטרון הקאמרי.
- (4) מסרטי הבמאי דושאן מאקאיבי. * הקרנות מיוחדות (הקרן טרום בכורה, הקרנות חורגות) ממדף הארכיוון.

למה פסטיבל סרטן נשים?

נשים לקחו חלק בעשיית סרטים מאז שהחלהعشיותם ב-1895; לא רק כשחקניות, ערכות, מעכבות סט ומלבושים, אלא גם כמפיקות, במאיות ואך מפיקות סרטים. אולם, עד שנות ה-50 לא קיבלו את ההכרה המלאה על עבדותן ולא את המקום הרاءו להן בספריה היחסטוריה של הקולנוע.

עם התפתחות מיטריוטיפים מגברים, קמו יוצרות רכבות בתחום הסרטים של הקולנוע, וביניהן אף נשים אשר ניסו ליצור תכנים חדשניים המשותפים להוויתם חיים של שמשים.

נשים רכבות רואות בפסטיבל הסרטן לנשים מקומות לבטא, באמצעות אהמנויות השביעית. את היזירה שלהן, את המשותפה להן והமבדיל אותן אחות מת רועותה. אין זה ניסיון להעמיד את הייצרה של הנשים ב"גטו נשיש", אלא לחזק את ידיהן של היוזרות, להוות מודל של חיקוי למיל שוחלת וושאפת לעשות סרטים, ולפתח תחומיים רכבים שנוגנו בחברה פטראיררכלית.

רחל אוסטרוביץ
(עורכת בתביעה "נגה")

הודעות לחברים:

1. נותרו ספרי קולנוע מעתים למכירה: שלושה ספרי "כתר" במחair 31 ש"ח בלבד.
2. לפניה רוכב הסרטים מוצג סרט קצר, ובעת הקרןתו לא תורשה כניסה לאולם. עם תום הקרןנות הסרט הקצר תהייה הפסקה. לאחר הפסקה לא יורשו המאהרים להיכנס לאולם.
3. אנר מחדשים את חלוקת דפיהmidע לחברים בלבד.

קולנוע אוסטרלי חדש

תוכנית הסרטים האוסטרליות אורגנה ע"י מועצת הסרט האוסטרלי בסידני בשיתוף משרד החוץ האוסטRELILI ובסעודה השגרירית האוסטרלית בת"א. אנו רוצחים להודות לארכיוון היישראלי לסרטים/סינמטק ירושלים ולחברות ההפקה: מרמайд ביז' פרודקשנס, בארון פילמס, א.ט.ס אבטרטיניינמנט, פילמורס אוסטרלא-סיאן דיסטריבьюטורים, הויטס דיסטריבישון, רונין פילמס, גיאו פילמס דיסטריבьюטורים, פלאשבק פילמס, גוזי בע"מ.

The Australian Film Month is organised by the Australian Film Commission, Sydney in association with the Australian Department of Foreign Affairs with assistance from the Australian Embassy, Tel Aviv. We also wish to thank the Israel Film Archive/Jerusalem Cinematheque and respective producers and agents: Mermaid Beach productions, Barron Films, I.T.C Entertainment, Filmways Australasian Distributors, Hoyts Distribution, Ronin Films, Guo Film Distributors, Flashback Films, Goosey Ltd.

מאמר של שאל שירן על הקולנוע האוסטרלי – בוגר החברת.

רובה בר. סט.

שבת. sat.

1.11

זקנים וטף מכוסי כוויות בימים שאחריו הניסוי
וسيطرות המושמעים בימים מפי המקומיים אודוט
מקרי סרען בשכיחות גבולה וילודים מעותם
שהגנים של הורותם נפגעו מקרים ישירה או
משימוש במזון נגוע. הסרט מסתהם בהצהרה
חיבכנית של רונאלד ריגן על היחסים המיזדיים
בין ארצו ובין יושבי האיים. "אתם תהיו תמיד בני
משחתנו", אמר הנשיא ומעוני פרשנות מצמ' ררת למושג "המשפחה האטומית" (86 דקות).
אנגלית ללא תרגום. בכורה הארץ. הקרנה
(דיפלומית).

21.30 **אדם איינו צפוף** (יוגוסלביה 1966) (4)

COVEK NIJETIJKA

Dusan Makavejev
במאי: דושאן מאקאבייב
שחקנים: מילנה דראביב, יאנו אורהובץ, אווה ראש
סרטו האורך הראשון של מאקאבייב ווצא בהצהרה
כי האדם איינו יכול להיות בתדרמה מלוכית,
הצהרה שבאזור המשטר יכול היה להשתמע
באנטי קומוניסטי... פיתויו וחינחו של מהנדס
מכרות המגייע לסייע כדי להתקין מכונות חדשות
במכרות. הסרט מוגש בעירוב של צלומי סטודיו
ו"סינמה וריטה" (80 דקות).

ואפייה העדינות... לעוזול!

* צרפת (1979)

ET LA TENDRESSE?... BORDER

Patrick Schulmann
במאי: פטריק שלמן
שחקנים: זאן לוק בידור, ברנרד ג'ירודו, אלין דר
קומדייה סאטירית העוסקת במקביל בשולחה זוגות
שכל אחד מהם מצטיניו בחוץ שRNA לאhabה. לוג
הראשון קשר מיני בלבד, הזוג השני הוא זוג רומנטי
החי באלהה של אהבה ורומנטיקה ואילו הזוג
השלישי הוא זוג אידיאלי אהוב אך מכיר בمبرעות
בן זוגו. זהו סרטו הראשון של פטריק שלמן ("סיטרור
זוג") שהוכרן בארץ בשם "האהבה היא סתם
בלבול מוחה", והוא עשו בסגנוןיו המיחוד של שלמן.
בכורה מחודשת.

שנ. mon. 3.11

19.00 **ונלש חיביה** (אוסטרליה 1985) (1)

EMOH ROU

Denny Lawrence
במאי: דני לורנס
שחקנים: נ'ו'סmitress, מרטיין סקס, ג'ק אליט
סאטירה עזוקנית המבנה את חיצייה כנגד חברות
הגבניה, המוסדות הפונגויסיים, הפרטומות בטלוויזיה
ויה. סוכנים הרהיטים ושאר קרישס האורכבים
לונגות הצערירים בדורות לרפישת ביתם הראשון.
סרט (שנתו מופיע) מתרפעה בקראה מהפהוובן עזקה
אחר-משפחה אסטרטלית צעריה החיה בשלווה
בקאוואוואו ליד שפת הים. האושר מתפרק כאשר
האשה מהילטה לנסתה ולתוכש בית משליהם
והחלום האוסטרלי הגדול הופך לסיטי (91 דקות).
אנגלית ללא תרגום. בכורה הארץ. הקרנה
(דיפלומית).

ראשון. sun. 2.11

20.30 **למה ישראל** (ישראל 1973) *

POURQUOI ISRAEL

Claude Lanzmann
במאי: קלוד לנצמן
סרטו הראשוני של קלוד לנצמן, במאית הסרט "ושאה".
הպאגורמה הקולנועית הרחבה והיסודות ביוטר שני
עשתה אי פעם אודוט ישראל. שיר אהבה נרגש
לישראל, לא הדמות הסינתטית והפלקטית של
הסופרמן, אלא לקיבוצניק שעבר את השואה, לפרו
סור הדתי בירושלם, לעולה החדשנה מבריה"ם, לאכ
שבול מדימונה ולטסוו תוניסאי מאשדוד (195 דקות).
מתורגם לעברית).

19.00 **חזי חיים** (אוסטרליה 1985)

HALF LIFE

Dennis O'Rourke
במאי: דניס או'רורק
מתוך גל הסרטים שנעשו בשנים האחרונות על
הסנהה האטומית, "חזי חיים" הוא אחד המתקדים
והמעוועדים ביותר; אולי מושם שהוא בוחר לטפל
באנשים חיים. הסרט עוסק בתוצאות הניסוי החוי
הראשון של פצצת המימן שנערך ב-1954 באיזי
מרשל. דניס או'רורק מצלחת להוכיח שתושביו
של אחד האיים שמשו למעשה, ובמכובן, שפנוי
בניסיונות של המשל האמריקני שבודק
את השפעות הkraine על המין האנושי. הוא
עשה שימוש בחומר ארכivo חסוי ששוחרר
הפגנוגן, בקטועי יומגים ובציטוטים מפי המונחים
על עסקי האנרגיה האטומית בשנות ה-50. עיקר
הזעוזן נגרם כאשר פרש השפה בתוצאות -

הלילה של ג'זבל

סרטה של וירג'יניה טרונה,

יוקן ב-15.11, במכון התרבות, הירקון 111, תל-אביב

שלישי.**4.11****שבת.****8.11**

(4) המרכזנית (יוגוסלביה 1967) 19.00

LJUBAVNI SLUCAJ

Dusan Makavejev

במאן: דושאן מאקאבייב

שחקנים: אווה ראמס, רויינצה סוקין

סיפור אהבה ורצח, מתובל מקטלני ומנסים וריאנוטה הופכים אותו למסמר סוציאופולטי. במרכזי הסרט מערכת היחסים בין נערה העובדת במרכזית דואר לבן ציד עכברים עירוני (69 דקות).

* בטי בלו (ארה"ב 1986) 21.30

BETTY BLUE

במאן: זיאן ז'אק ביינקס

שחקנים: ביאטריס דל, גין הונג אング'ל'

סיפורה של אהבה מטורפת בין בטי מלצרית בensedה המתאהבת בג'ורג' סופר לעת מצוא. ערבי אחד ברגע של כעס היא זורקת את כל תכולת הבית של ג'ורג' דרך החלון ומצאת ארונות עם כתבי ידה. היא מחליטה להחזירם לאורו והיה מה... סרטו החදש של זיאן ז'אק ביינקס ("דיווה") (הקרנת טרום בכורה). צרפתית תרגום לאנגלית וערבית).

חג שמח מיסטר לורנס 21.30
(בריטניה 1983)

MERRY CHRISTMAS MR. LAWRENCE

Nagisa Oshima

במאן: נגיסא אושימה
שחקנים: דייוויד בוואי, טום קוונטי, ר. סאקומוטו מגש תרבויות חסר תקווה בין מזרח למערב. העלילה מתחששת במהלך טבויות יפני, ביאוה של ימי מלחה"ע השניהם. מפקד המנהה הוא צעריר אריסטוקרי רטי שעולם הרוחני שאוב מן המסורת הארוכה של משפחת הסמוראים אליה הוא משתיך. במסגרת תפקידו הוא נאלץ להתרמודד עם קצין קומנדנו בריטי, אמץ ויוצא דופן, שדמותו הוגה מצליתה לנעל עד תום את חולשותיו האגוניות של מפקד המנהה (222 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי).

*

*

wed. **חמישי.** **5.11**19.00 סילבר סיטי (אוסטרליה 1984) (1)
SILVER CITY

במאן: סופיה טורקייביץ, אייבך קאנטס

שחקנים: גוסיה זוכרבולסקה, אייבך קאנטס מלודרמה העוקבת אחר סיפורם של המהגרים הפוריינים באוסטרליה של שלהי שנות ה-40. נינה היא צעירה עירית בשנות ה-20 המוקדמות לחייה שmagieua ליבשת החמשית בעקבות חabra לעט האוסטרלי. עימה באתחפה ספינה מגיעה גם ייליאן, נבר מאנגולי שעבאת מולדתו בעקבות רעיהו, בדרכו. בינו שנג' המהגרים החיפה אהבתו על רקע קשיי הקליתה, עיניית התבררה האוסטרלית והשיה הממשכת במחנה מעבר. כל המהגרים חסרי ההשכלת חיברים לעסוק משדר שבתים במלאות שחוורת המזגאות ע"י הטעש לה. נינה איננה יכולה להגשים את חלומה ולהפוך למורה בגאל חוסר השכללה וויליאן לא סיים את לימודי המשפטים בגאל המלחמה. הסרט נפתח ומסתיים ב-1962, בעת פגש-ה分裂 של השישים. בהמשך הם משוחחים את סיפורו האהבה שלהם (100 דקות. אנגלית ללא תרגום בכורה ארצית. הקרן הח-פעמייה)

ראשון. **9.11**

* 19.00 חוף הפה (גרמניה 1979) THE TIN DRUM

THE TIN DRUM

במאן: פולקר שלגדורף Volker Schlöndorff
שחקנים: דוד בנט, אינגילה וינקלר, היינץ בנט
uibod מקורי ונגוו לאפרום שכטב גינתר גראס. הרמן בוחן את היחסות הגרמנית כלפי ילד גרווטסקי המסרב לצמותו. אחד הגורמים העיקריים להצלה הרט הזיא בחירת הילד דוד בנט לגילום תפקידי הגיבור - איסקר מאצרט בעל תוך הפח. נקודת התורפה של הרט היא אובדן האירוגניה המתווכמת של הרומו (142 דקות).

ג. אולורו - סיפור אנאנגו
(אוסטרליה 1985)

ULURO – AN ANANGU STORY

David Roberts

במאי: דייד רוברטס

ב' 1985 הוחזרה הבעלות על שטה שהוחזק ע"י המדינה לדייהם של הבעלים המקוריים – האבוררי ג'יניס. האקט הממשלתי זה גרם לחילוקי דעתם בקרב המתישבים הלבנים. השרט געשה בשיתוף הקהילה האבורריגנית ומענק אשנב הצצה אל חייהם, כאשר מולן מומצ'ג וולם של הלבנים (54) דקוט. אנגללית ללא תרגום. בכורה ארצית. הקRNA חד-פעמייה).

העלילה עוקבת אחר שוטר מגוסה ושוטפהה העצירה היוצאים למשימת ליווי עצירה שהורתה שמואשת בטירוס ורץ של מעבידה. תחילתתה של הדרך מאופיינית במרדנות ונסיגות בראיפה של העצירה השתתקנית. בהמשת מנחים המשותפים

(4) 21.45 מסתורי הארגניזם (יוגוסלביה/גרמניה המ' 1971)

W.R. – MYSTERIES OF THE ORGANIZM

Dusan Makavejev

במאי: דושאן מאקאיביב
שחקנים: מילנה דראביב, גקי קרטיס
קובאו קוולובי מרטה המגולל את עיקרי תורתו של וללהם ריי, תלמידו של פרויד שפיתח תאוריות מקוריות על הקשר בין פוליטיקה ושלטון לבין יחסינו. במקביל מתואר סיפור אהבה בין נערה יוגוסלבית וכוכב החלקה רוטי. כמו בשאר סרטיו בתוך שני (80 דקות).

tue. 11.11

ברק ווילס (אוסטרליה 1985) 19.00
BURKE AND WILLS

במאי: גראם קליפורד
שחקנים: ג'ק תומפסון, ביג'ל האברס
ברק ווילס, דמונות אגדיות באוסטרליה. נמנז' על המשלח שיצאה מלבורון 1860-63 מטרחה להשוו את פגמי היבשת החומרית. ברק הוא מנהיג מלודיה טרומנטני שאפתן שעיקר כוונת הרפתה קה' שלו היא הגצתה שמו כ מגלה ישנות. וילס הוא הרפתן ויקטוריאני לטפסון וקר מזג. הסרט עוקב אחר מסעה של המשלח בת 19 האנשיים עד למקום ממנו ייאנו רק ארבעה לדרכם בת מה מאות מילון במטרה להציג לאוקיאנוס. קליפורד מטפל בתבוזות נמנז' הוגש של ברק, וילס ושני חבריהם ככל שהזemoן עופר והתגאים מחמי רים. בכך העיקרי שנותר להמתין להם בנזונה מדבר ובמגנין המשלח האנגליים שאינם מוכנים לפסק לשילוחם תמייה נספפת. בסופו של המסע שורד רק אחד מארכעת אגשי כוח החוד היחידי שמאפשר לגלות הבנה לשיטים האבורריים בנים שעדרדר (140 דיבבי). אונטומת לאל. מרגום.

ולבנתו בעצם את הדמיות השלומות הנראות על המסך (90 דקות. אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית. הקRNA חד-פעמייה).

mon. 10.11

19.00 א. מוכר העתונים (אוסטרליה 1985)
(1) THE PAPER BOY

במאי: פול קופס
שחקנים: קריסטופר שלוסר, טוני לויליג'רנס אוסטרליה בשנות ה-30, ימי השפל הכלכלי הגדיל. ג'י הלא... ילד בן 11. שעיסקו. כמורך עיתונאי תומך כלכלי בכל בני משפחתו. העובדה הוא גורמת לחיכוכים בלתי פוסקים ביןו ובין אביו המבטל. פרק מתרור סדרת הטלוויזיה "מנצ'רים" (50 דקות. אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית. הקRNA חד-פעמייה).

ב. אווזה, בתיזוג לכל החיים (אוסטרליה 1985)
GEESE MATE FOR LIFE

במאי: וירגיניה ראו
שחקנים: קייט ריד, טוני לויליג'רנס
סיפורה של אשה לכודה בחיי גישואין מעיקם ובחלתי מפסקים ובמוסכמות חברתיות הנראות לא פעם ככלתי היגיוןיות (52 דקות. אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית. הקRNA חד-פעמייה).

שוקעת פראו במרה שחורה וכדי לא להדדרד לנסיו התאבדות כמו בעת גירושה הקודמים, היא מחליטה למצואו לו תחילה במחירות. האגר הנבחר הוא ארמן שאינו מסוגל לקחת חלק בעולם. הרגש הדמיוני שלה. פראו מזוניה את ילדה, אניה מכחינה שהגבר מטייד מנוגה את בתה בת 10 והעובדת הוו מכאייה אותה (95 דקות). אגדלית חיונית עם אנשי משרד הרוחה (95 דקות). ללא תרגום. בכורה ארzieit. הקורנת הדיעומית).

בבעלותו, זימן פראנסיס קופולה להוליווד את וים ונדרס. על ונדרס הוטל לביים את "האמט" עפ"י רומן מאות גז גורס, המהווה הומאז' לגודל מספרי המתה. במסגרת העלילה הדמיונית מתבקש דשייל האמט ע"י מעסיקו לשעבר, להצטרכו לפרטנו. חידה בלשית - תעלומה העלה של צעריה סינית. העקבות מוליכים את צמד הכלשים לכיוון בני המועד העליון המושחת של סופראנסיסקו בשנות ה-20. אל תוך הסיפור הזה נרקחות דמויות ועלילות משנה שנלקחו מספריו של האמט (94 דקות, אングליית ללא תרגום).

sat. שבעת.

15.11

* זיל וגיים (צՐפָת 1961) 19.30

JULES ET JIM

במאי: פרנסואה טריפו Francois Truffaut
שחקנים: זיאן מורי, אוסקר ורנאר, הנרי סאר
המושל השוועגתי המפורסם ביוטר בקורסן. קתרין המשוחררת ושני אהוביה: זיל הצעיר ויגם האגרמני - שניחים העתידים שלהם. זה בזה במלחמת העולים הראשונה. שני נושאים לסרט: ידידות בין שני גברים והחפים הבלתי אפשריים בשלושה (105 דקות. דבר ארפתי. תרגום לעברית ואנגלית).

* 21.30 קטר ובון (ארה"ב 1983) CUTTER'S WAY

I. Passer
שחקנים: ג'ף ברידגס, ג'ון הרד, לייז איביכורו
לכוארה, סרט בלשי שבו מנכים שני צעירים להוכיח כי עשיר מרושע המונע היבט בוגרות כספו - קיפוד באוצרות את חייה של טרמפיתת צעירה. אבל זהו רק מסווה חיוני של הסרט. מתחת לביטוי של המותחן - רוחשים אין ספור נושאים: המסר הצבע של חברות השפע האמריקנית, הצלקת העמוקה שהותירה מלחמת וייטנאם בנפש האומה האמריקנית, קשר אמיתי בין שני החברים מנער - קטר, נכה מלחתת וויטנאם ובו, ג'יגולו, חסר עמוד שדרת - שידידותם עומדת במבחנים רבים (110 דקות). עותק מלא.

sun. ראשון.

16.11

19.00 למען אהבה או כסף (אוסטרליה FOR LOVE OR MONEY (1) 1984

במאי: מג'אן מקארזי, מרגוט נאש, מרגרט סרט, תיעודי. הסוקר את מעמדה של האשה בחיסטוריה האוסטרלית - הנזונות הראשונית שהגיעה למשבצת העוגשין, הילידות האבוריג'יני. המהגרות שהגיעו לאורד השנינים, והאשה האוסטרלית בת ימינו. תוך שימוש בקטעים מתקופתיים (1906 ו-1983) משלחתה ביחסים ובתרבות. לאחר לשווינו זכויות

wed. רביעי.

12.11

* 19.00 המבוק (שם זמני) (ארה"ב 1986)* LABYRINTH

במאי: ג'ים הנסון Jim Henson
שחקנים: דייוויד באו, ג'ניפר קונגלי
נדראה בת 15 יוצאת לחפש את אחיה שנחטף בידי שודונים. מסע החיפוש הפנטסטי שוחר הרפטקי אותן ומפגשים עם מפלצות ושודונים יציריו כפוי של ג'ים הנסון (ויצרם של החובות). דייוויד באו מגלים את מלך השודונים ותורם את שריריו לפסקול הסרט (הקרנת טרום בפורה. 101 דקות).

21.30 פראן (אוסטרליה (1) FRAN (1985)

במאי: גלנדת האמבלி Glenda Hamby
שחקנים: נני האולהרסט, אני בירון, אלן פלטשר

דרמה סוציאלית המבוססת על מקרים אמיתיים וועל כמה שאלו מוסריות הקשורות בחברה בת זמנה. פראן היא אשה אטרקטיבית ומלאת חיים, אם לשלווה הנושא לאבעל העובד במרח' קים. מפלטה מן החיים המשעממים בפרברים, מן הבדידות ומהאינטראקציות הלא בהרפה קאות מיניות חטופות. אחרי שעבילה גוטש אותה (אופן סופי

יולייסט (גרמניה מ' 1982)

ULISSES

Werner Nekes

במאי: רונר נקס
הסרט מבוסס על "יולייסט" של ג'יימס ג'ויס ו"אודיסיאה" של הומרוס. "דקודוק המוחבות משתנה בהסתוריה אך הספרות נשארים אותו דבר". דברי ורונר נקס, אחד ההנאמנים הידועים בגרמניה. ביויליאטס עוסק נקס בסיפור שעסקו בו כבר בעבר פעמים רבות, אלא מאוחר והוא במאי סרטים הרוי גיבור האודיסיאה שלו הוא צלם נודד והמראות משתקפים דרכ מצלמתו. הסרט זכה להצלחה רבה ולפרוטום בפסטיבלilm לשנים בעולם (94 דקות. אנגלית וגרמנית).

tue. שישי. 18.11

העפיפון (גרמניה 1984) 19.00

LE CERF VOLANT

Anja Brelen

במאי: אגניה ברלין
גבורה סרט מצוין זה, בסגנון הייצ'וק, היא הלו,ஆשה צעירה מאושלו בתהילת הסרט אנו שומעים אותה מתקרבת לקבוצת אנשי המשקפת טביך לוגינה ובגר שנפל מראפסת. הלו מזוהה מיד את השחקן היירו סטפן לאר המתגללה כאביה או מתעוררות השאלות: מדווע נשא עימיו המת מסמכים ותמונה של בחורה צעירה? האם היא זה ראה או תאנותה האם הלא מסומם או שטיי האם הלא מעורב בטהור טמיים? סרט מתרך ומזהה מתחילה ועד סוף (92 דקות. תרגום לאנגלית).

Norskfilm Als, Bente Erichsen
הסרט יגלו באירועים ושוריות נורדיות בארץ.

21.30 מונטנגרו (שבדייה/בריטניה 81') (4)

MONTENEGRO

Dusan Makavejev

במאי: דושאן מאקאבייב
שחקנים: סזון אננסצ', ארלנד יוזפסו, פר אוסקרסון סייפה של בורגנית אמריקאית טיפוסית הנושא לאיש עסקים שבדי. חנока מאורה חייה, על סף החמותות עצים. היא מתחבta למשך שלושה ימים לקבוצת פועלים מהגרים מיגוסלביה. בاميיניות הדמות הסטריאוטיפית בוון מאקאבייב את דפוסי ההתנגדות האנושית והנשית במצב לא מצויתי. כמעט מופשט (96 דקות).

wed. רביעי. 19.11

רחוב אל המות (אוסטרליה 1984) 19.00
(1) A STREET TO DIE

Bill Bennett

במאי: ביל בנט
שחקנים: בריס הייד, ג'ינפר קלארף
גבר אוסטרלי, שהשתחרר משירותו הצבאי בווייטנאם עוכב להתגורר עם משפחתו ברחוב שכולו מאוכלים בחילולים משוחרים. כאשר תוקפת אותו מחלת הסטן הוא מתחילה לחשוד שלחשופו

21.30 הנשים (צרפת 1986)

LES NANAS

Annick Lanoe

במאי: אגניק לנואה
שחקנים: מררי פרנסט פיסייה, מאשה מריל פרידטו של הזוג הייחודי האחורי ב.TODO החורה המתגונרת ברכוע יקרתי מודרני, מעוררת את כל חברותיה של האשא לפעללה. ככל מתרבות (מליל שצטבקשו) – פרנסטואו האסטרונומית, סימונו כוכבת הדיזיו מריאנה ושרלוט ערורת הבית. אין עוד כל נבר באפקט ושרלוט ערורת המסר. קומדיית הביצה המבוקרת בסגנון את "שליטה רוקדים ותינוק" (דובר ארפתית תרגום F.N.C. 87 דקות). מוקרו באירועים PARIS אנגלית. הקרה נבוכותה המבמאית אגניק לנואה.

mon. שני. 17.11

מרתוון סרטים נסיוניים *

בחשות מכון גתה

1980-1984

(חברת מיוחדת תחולק לחבריו הסרטים והיצירים). המכילה את רשימת כל הסרטים והיצירים).

19.00 חלק א' (סרטים קצרים)

HILTRUD KOHNE: SLAUGHTER ALL JELLY BABIES (5 דקות) (מס' 12 בחברת)

POLA REUTH: KOOL KILLER (5 דקות) (14) (15) (15 דקות)

KLAUS TELSCHER: AMERICAN HOTEL (15) (15 דקות)

BASTIAN CLEVE: ECHO (16) (9.30) (16) (9.30)

REINHARD SCHULZ: GOTTERDAMMERUNG (17) (10 דקות)

WALTER HETTICH: ROBERT IN HIS ROOM (18) (3.30) (18) (3.30)

PAUL WINKLER: BRICK AND TILE (23) (14) (14) (14) (14) (14)

HELmut HERBST: DAPPI FILM NO. 1 (24) (10) (10) (10) (10)

FRANZ WINZENTSEN: FLANINGO (ANIMATION) (26) (20) (20) (20) (20)

21.30 חלק ב'

הובגים בקולנוע הגרמני החדש

- אין ישנים

(6 דקות). סרטו של ולאדו קריסטה התכנית תוכזג ע"י פרופ' ביטנדנדר Pro. BUTTENDENDER

* 21.30 **ראסטי ג'יים** (ארה"ב 1983)

RUMBLE FISH

במאי: **פרנסיס כופולה** Francis Coppola
שחקנים: מاط דילון, דניס הופר, ניקולס קיג'

מיד לאחר שבבים קופולה את "גורי הכרך", הוא מביים את "ראסטי ג'יים", שניהם על פי ספירה של ס.א. הינטן, סופרת פופולרית הכותבת לבני הנער ריים. רסטה ג'יים (amate Dilon) הוא עז מתרגם המעריץ הערצת אליל את אחיו הבכור, מי שהיה פעם גיבור מלחמת כנופיות, כשאביהם האלכוהוליסט מספיד את שקיית בנו הבכור (94 דקות). אנגליות תרגום לעברית וצՐפִית).

בפני כימיקלים בווייטנאם יש קשר למחלתו. למרות מצור הגוף הרע הוא מצליח לצאת למאכק. סרפו הראשו העיליתי של בنت מכוון על סייר אמריתי. למרות הנושא המדבדך זהו סרט על תקווה, על אהבה ועל בני זוג שלמרות הרגעים השחורים איבם מאכדים את ההומר (93 דקות. אングליית ללא תרגום).

דאסן. sun. 23.11

° 19.00 **מראות שבורות (הולנד 1984)**
"GEBROKEN SPIEGELS" (Miroirs Brises)

במאי: **מרlien גוריס**
Marleen Gorris
שחקנים: קרלה הרדי, הנרייטה טול

אוישה חייה עם גבר מסומם ומרפנסת את עצמה ואתנה על ידי עיסוק בנות. דרכה, אנו מגלים מגוון של בחורות העובדות בנות, חייתן היומיומיים, יחסיהן עם הלקוחות ועם הסරור שלתן.

בקביל לטייפור זה, נחתפה אשה רגילה, בעלת משפחה, על ידי אלטובי. לאורר הסרט כולם אין אנו רואים אותו – אלא רק את מעיל הגשם והכפפות שלו. הוא קשור אותה על מיטתה, מרעיב אותה, מענה אותה. ומצלם אותה דדרות מצתה שניי – הסיפורים מתרכזים בהתחפתות העילית ומניגעים לבסוף למסקנה מפתיעת...

סרט בדיוני המשמש בעבודות שונות הקשורות לחיים המודרניים העיקריים בעירם הגדולים (חרוגם לאנגלית).

הסרט יוקרן באירועה Play Point Film, London (1) 21.30 **בשות המשם – חצי ראשון**
(ארוסטרליה 1982)

WOMEN OF THE SUN – First Half

החברה האוסטרלית המורכבת ממיעוטים אירופיים שונים ומשובים מתחילה רק בשנים האחרונות להכיר בעולונשנעה לתרביה המקורית של היבשת החמישית. "בשי המשם" היא סידרה בת ארבעה פרקים (לא בהמשכם) המתפלט באפליה המתמשכת ובהרט התurbות האבוריג'ינית בדיי האדם הלבן (אנגלית ללא תרגום. בכורה הארץ. הקינה חד-פעמית).

1. אלינטה – "הלהבה"

ALINTA – "THE FLAME"

במאי: **ג'ים ריקטסון** James Ricketson

אוסטרליה בשנות ה-70 של המאה ה-19. בני גברים שבטים אבוריג'יניים. לנחותם על אדמה בני הראשונים אותם ראו בני השבט, זוכים השנאים לאירוע מופתני רק כדי לגמור בגבידה למאחריהם.

° 21.30 **האמות של בכיר מאי**
(ארה"ב 1985)

THE MOTHERS OF PLAZA DE MAYO

במאי: **סוזאנה מונזו, לורדים פורטילו**
Susana Munoz, Lourdes Portillo
סרט דוקומנטרי העוסק במחאת הפועלים של אמהות הנעדרים בארגנטינה. הסרט מוקב אחר התפתחות הארגון מאז 1977 ועד מאי 1982 העיש שהשפיע על הממשל, ביחס מאיו בחירותו של רואול אלפונסין בשנת 1983. מספרן של אמהות בכיר מאי בבויאנו איירס עלה מ-14 לאלפים רבים. רובן בגיל ממוצע ומעלה לא כל הקשרה פוליטית, הן נושאות עמו את על אובדן ילדיהם ורוחות בעצם המהאה שלחן והפנתן עומו בסיכון אחריו של לוטר על יקיריה ועל אמונה (64 דקות). תרגום לאנגלית). הסרט יוקרן באירועה LOURDES PORTILLO AND SUSANA MUNOZ, SAN FRANCISCO

שבת. sat. 22.11

* 19.30 **סהרוים (צרפפת 1984)**
THE MOON'S FAVORITES

במאי: **奧טר יוסילאני**, אליקס מנטאיו, קתיה רופ שחקנים: פסקל אובייה, אליקס מנטאיו, קתיה רופ

קומדיית מצחים נטולת קו עלייתי מוגדר. בין המשתת פים באירועים המקרים המציגים אלה באלה: סוחר נשק אميد, אשתו הבוגדנית, אנרכיסט קשייש, מפקח משטרתו, זמרת רוק, צמד גנבים וזונה רחוב, העלה לשוערה שרשרת אירופים היא צויר עירום מהמאה שערובה ומערכת כלוחות קרויות ערד, המתמגל'ים בין בין הדמויות הרבות. זהו סרטו המערבי הראשון של אוטר ווסילאנגי, במאי גרווני שכבר לחווית צרפפת (101 דקות. צרפתי תרגום לעברית ואנגלית).

LO ARNA

Geoffrey Nottage

לו ארנה

במאי: ג'פרי נוטג'

הAFXIODDA הAFXODDA מחרשת 1981. ומבעד לשיד העלילה המלודרמי מצמצמות בעיתויו העכשווי של המציאות האבוריג'ינית. אן קאטאלר היא גערה בת 18 החיים עם הורם ממוצעים, בני המעד המבוגר המבוגר. השלווה המשפחתייה רוחנית האהבה מתגעגעם כאשר היא לומדת לדעת שמצוואה איננו צורת פולני כי ספר לה כל מהיה אלא אביה המאמץ הוא בעצם מכבה האמיתית ואילו אמה היא אשה אבוריג'ינית המתגוררת בשכונת פחרונים (59 דקות).

הראשון פוגע בכבודה של אשה מקומית ואילו השני חבר לבני המתכוונים לנשל את בני השבט מאדים (59 דקות).

2. מאידיינה - "הצל"

MAYDINA - "THE SHADOW"

David Stevens

דויד סטיבנס

ארועי הפרק מתרושים בשנות ה-50 של המאה הקודמת ומצב הפתיחה קשור לסיפורו של הפרק הקודם - האבוריג'ינים כבר מושלים מדברם. הגיבור היא אשה אבוריג'ינית שנחטפה משבטה כדי למלט אל ארכיו המגינים של דיאג לבן. בתים היא נמלטה הנגר ומוצאת מקלט במיסיון נוצרי. כאן, מبعد להמללה הנוצרית, בלבת צביעתו של עולם הבנינים וגסינגווי הרים לעקוור מושורש את תרבות הילידים (59 דקות).

tue. 25.11 שלישי.

(1) **למען אהבה בלבד (אוסטרליה)**
FOR LOVE ALONE

Stephen Wallace

במאי: סטפן ואלאס סטן גיל

שחקנים: הלן באדי, הוגו ווינינג, סם גיל
תהליך התפתחותה האמורזינלית של צעירה אוסטרלית מסידני בשנות ה-30. עומד במרכז האופטציה זה לרומן מאת בריטניה סטאד. תרזה והוקינס היא סטודנטית רומנטית ואינטלקטואלית בת 20 המתהכatta במרצה של לאטינית. שלוש שנים אחרי עקרתו ללונדון ייצאת תרזה בעקבותיו. על הספינה היא מתודעת לבנקאי עשיר הנמשך לתערובת בין תמי מות, אופטימיים ואהבה החיים שהוא נמצא בה. כאשר היא מגלה שהיא איננה מסוגלת לחיות יותר עם מההנה הראשוני היא נופלת לזרועות הבנקאי ונחנעת מהסדייו עד שהיא פוגשת במשורר אידיאלייסטי ופעיל פוליטי. תרזה יינגה עוד רומנטית ונאנכית בקשריה ועתה היא מציאה בעמדת המאפשרת לה לבחור - לא בין אידיילים אלא בין שלושה גברים המציעים שלוש דרכי לארור המוחלט (אנגלית ללא תרגום. בכורה בארץית. הקינה הדבוקית).

(2) **הנסתר (ניו זילנד 1984)**
MR. WRONG

במאי: ג'ליין פרסטון
Gaylene Preston
שחקנים: הטר בלטונו, דייוויד לי

בשמאג קונה את המכונית, מולם חושבים שוא עיסקה. מוצלחת. בהמשך, כששייא נסעה לבקר את הרהייה בבר. מתחילה לחתור השאלות כשהיא נצרכת מצד הדורך היא שומעת ריק... המושב האחורי. הבעייה היא שהמושב ריק... כשהיא אוסףת שני טרמפיקטים. אחד מהם נעלם במחדר הנסעה. מביל שיצא מן המכונית... סרט מתרק ומוותח! (88 דקות). דבר אングליות בוחרות (צופתייה).
הסרט יוקרן באדיות New Zealand

لتשומת לב החברים:

לסרטים שארכם מעל 120 דקות –
מחיר מיוחד לחבר: 4 ש"ח;
לשאינו חבר: 5.50 ש"ח.

mon. 24.11 שני.

(3) **מיכאל קולהאס - המורד**
(מע' גרמניה 1969)

MICHAEL KOHLHAAS

במאי: פולקר שלנדורף, אננה קארינה
שחקנים: דויד וורנר, אננה קארינה
עיבודו של פולקר ("תורף הפח") שלנדורף לנובלה מאת היינריך פון קליסט שאירועה מתרחשים במאה ה-16. מיכאל קולהאס הוא סוחר סטים ישר וUSES את החוק כדי אוchar שביית הדין מעדרף את טיעוני ריבבו האציג. הוא מקיים כבופיה ואחריו שהוא מצלה להוביל את טירת ריבבו והוא מתחיל להוות איום על שלום המדינה כולה. שלנדורף מתיחס בכבוד למוקור הספרותי ושומר על הרוח הרטומנית של פון קליסט (95 דקות). גראנטי. תרגום לאנגלית. בכורה הארץ. הקינה הדבוקית).

הquina מיזחית לרוגל העלה מהזו בתיאטרון האמרי. באדיות מכון גתה.

(1) **נשים המשמש - חצי שני**
WOMEN OF THE SUN - Second Half

3. נרידה אנדרסון
NERIDA ANDERSON

במאי: סטפן ואלאס
Stephen Wallace
הפרק הזה מתרחש ב-1939 וمبוסס על מקרה אמיתי. המתישבים הלבנים הצלחו זה מכבר לדוחוק את הילידים לשמרות סגורות, ועתה הם נתונים למותו, חסדיו ושגונותו של מנהל היורע. נרידה היא עיראה אינטלקטנית ואגאת השבה לבני משפחתה בשמורה לאחר שנשים בהן עבדה במנהלת השבונות. עירא. המחביה במקומות גורם לה לבסת ולצאת למאבק בשסימורו היא מוצאת את עצמה ואת שמי בני משפחתה מואשימים בגבגדה. למorta שהאהשה מוגוחכת מכוטלת, באים. כל יצליח השמרת להחלטה שלעולם לא יגוטים את המקום. בו הושיב אותם השיטה וגוטים את המקום. בו הושיב אותם האדם הלבן (59 דקות).

26.11 דבישי wed.

הסרט שובר הקופות בגרמניה - 85 - היא קומדיית על בחור צעריר ותפזרן. כל בר עני שאין לו אפילו שם משפחה, פשוט קוראים לו אוטו. קומדייה מטורפת ואבסורדית עם שלל טיפוסים: שאפטנים, סנובים, גוזג הסילון, אופרטוניוניסטים, נצלנים, אלה שזוקקים לאהבה וחסרי כל. קליפורנסקלון קומי של קרגנט טרום בכורה. גרמנית תרגום לעברית).

* זוכר אתשמי (ארה"ב 1978) 19.00 REMEMBER MY NAME

Alan Rudolph
במא: אלן רודולף
שחקנים: ג'ראלדין צ'אפלין, אנטוני פריגנס

ашה המשחררת מתוקופת מסאר ארכטה, חורתה להתריד את בעלה לשעבר, מביל להסביר את סיבות התנהלותה. זהו סרטו השני של "בחור כי", בעקבות הכרך ("היה עוזר במא" בסרטוי של אלטמן וכותב את התסריט של "באפלו ביל והאיינדי" נים), הוא מושפע מאלטמן אולם ההשפעה האלטמנית היא חיליקת. רודולף הוא במא מקורי ומתרך בפני עצמו (94 דקות).

דאסן. sun. 30.11

* האפוס שלא נגמר (בריטניה 1965) 19.00
THE EPIC THAT NEVER WAS

Bill Duncalf
במא: ביל דאנקאלף

סרט תיעודי מרוגש על מה שאמור היה להיות פוגת הקירירה של גיזוח פון שטרנברג. בשנת 1936 הצליח המפיק הקבריטי הונגרי אלכסנדר קורדה לשכנע אותו לקבל כביים את "אגני קליאודיס" עיפוי הרומן מאת רוברט גרייביס. לתפקיד קליאודו נבחר צ'ארלס לוטהטון, מרל אוברון אמרה היתה לחייה מסאלינה. אמלין ויליאמס קליגולו ופלורה וובסון אורבינה. מעצב התפאורות היה וינסנט קורדה והצלם ז'ורז' פרינגל, הדירות החלו עם צ'ארלס לוטהטון שהסתכו גם עם הבמאי וגם עם המפיק. אחרי שמרל אוברון נפצעה קשה בתאונת דרכיס הוחלט לבטל את הפראייקט. הסרט שיוקירן הערב כולל את ה"ראש" המשתקפים שטרנברג לצלם וריאומות עם חלק מזוות. אגילתית ללא תרגום).

21.30 השיבה של שביעיות סיקוקוס
* (ארה"ב 1979)

THE RETURN OF THE SEACAUCUS 7

John Sayles
במא: ג'ין סיילס
שחקנים: ברוס מקדナルד, אדם לפבר, גורדון קלאף חברות יידים בשנות השלושים לחייהם נאספה לפגישת מזחזר בחוויליה הרורית בין האמפסייר כדי להתפרק על הזוכרונות המשותפים משנות ה-60 הטוערת והפוכה. כל החבורה הייתה פעילה בהפגנות הסטודנטים נגד מלחמת וייטנאם וכולם נפגשו באותו תא כלא לאחר שנעצרו במהלך מהלכה של הפגנה אלימה. ג'ין סיילס ("אה מכורב אחר") בנה תסריט ישיר, נעדר תחזרות של גוטסלאג' וסנטימנטליות, באמצעותו הוא כבוחן קבוצת אנשים הילודים בambiludo' באטען צעירים הוא מושפע מהחאים מלאחים אותם יחד. השיבה של שביעיות סיקוקוס" נבחר כאחד הסרטים האמריקניים הטובים ביותר לשנת 1980 (110 דקות). אנגלית, תרגום לעברית).

21.30 הנקן (ספרד 1980) *

J. De Arminian
במא: חיימת דה ארמיניאנו
שחקנים: הקטור אלטראנו, אגה טרונט, לואיס פוליטו

דון אלחאנדרו הוא בעל אחוזות אלטנו המללה את מנג בהזונה ל"כרייה" מאות היין, מושך שחמט ממוחשב ונרכיבה על סוסו למרגליות הפירנאים. באחד מטיולי הויו מוצא צען ומגלה השוטה המקומית הננתן למරתו של סמי רודני. בינו לבן הלידת (מנגלמת בפיו אינה טרונט, כוכבת "רוח הכוורת" ו"קריאת העורב") מתחת מערצת של יהשע אהבה אונסטיסטיים המוביילים לסקנדל מוקומי ולסוף טרגי כמו מרבית הbumais הספרדים, גם חיימת דה ארמיניאנו ("סטיקו") מציגין בתיאור חי ובדוי של חי היומיום ובאייפיו דגש של הדמויות הסרט היה מועמד לפרא האוסקר כסרט הזר הטוב ביותר (97 דקות). ספרדיות תרגום לעברית ואנגלית). טרום בכורה.

29.11 שבת sat.

דצמבר DEC.

mon. שני. 1.12

אהבה מבט ראשוני (עדפת 1983)

COUP DE FOUDRE

Diane Kurys

במאיה: דיין קוריס

שחקנים: איביל הופרט, מיו מי, גי מירשאן

סרטה האישית של דיין קוריס מבוססת על הביגורפיה של אמה. צעריה יהודיה מבלגיה שמטינה במחנה כدرום צפה לגורוש לגרמנים; מפצצת דרך להימלט מגරלה ונישאת לצפתה השכירה במקומם. במקביל עורך לנו הסרט היכרות עם טוטונטינית. לאמנות שבעליה בהרג כמה חזושים קודם לבפעולות פרטזניות. 10 שנים אחר כך נגשות התשיטים ומפתחת בגיניה מערכת יחסים יוצאת דופן. הסרטoca בפרט הטוב בפטיטబאל סן סטטיאנו 1983 (111 דקות. צՐפתית תרגום לאנגלית ועברית).

wed. רביעי. 3.12

19.00 פאטר פאנצ'אלி (קינת הדרך) (הודו)
PATHER PANCHALI (2)

במאי: Satyajit Ray
שחקנים: קארונה באנרג'י, קאנו באנרג'י

סרטו הראשון והמורסם ביותר של סאטיאג'יט רי שהוא גם פרק הפתיחה לטריולגיה על אףו. הסרט צולם יבשת ההודית ורוי ואלמו האZHיו להראות בנאמנות ובדיוק את רגע השמחה והעצב בחוי אוחחות הגאים ביער. סרט שcameut בולי שירה, בעקבות הסיקורנס המתואר את המגנון המתקרב,זכה בפרס מיוחד בפסטיבל קאן 1956 (122 דקות. דבר הודי. תרגום לאנגלית).

19.00 המרקיזה פון או (מערב גרמניה)
(3)

DIE MARQUISE VON O

במאי: אריך ווהמר
שחקנים: אדי קלבר, ברונו גאנץ, פטר לוחר

בגישה ויזואלית רעננה, בסגנון הקולנועי ספרותי המיחוז ובשפה הגרמנית, כדי להשאר נאמן ככל האפשר למצור הספרותי. מעביר רומר קלייסט, העלילה מתחרשת בסוף המאה ה-18 בעת הפלישה הרוסית, לצפון איטליה. אלמנה יפיפה ומוכבדת, אם לשני ילדים, מפרשת מודעה, בעיתון מקומי בעורחתה היא מקווה למצוא את אבי בנה אותו אין היא מפירה (102 דקות). דבר גרמנית תרגום לאנגלית).

21.30 משפטו של סגן מорנט (אוסטרליה)
BREAKER MORANT (1)

במאי: ברוס ברספורד
שחקנים: ג'ק תומפסון, אדוורד ודוזורד
סרט מבוסס על סיפור האתיי של שלושה קצינים אוסטרליים במהלך המלחמה הבריטית בדרום אפריקה, בראשית מאה ו-90, שהשלשה הוציאו להורג שביים, על פי פקודות בלתי כתובות, והועמדו למשפט צבאי שעשרים לעזאזל (107 דקות).

tue. שלישי. 2.12

19.00 מרדן (שם זמני) (אוסטרליה)
(1)

במאי: מיקל ג'נקינס
שחקנים: מט דילון, דבי בירון

דצמבר 1942. גורל מלאה עטרם הוכרע והרבונת כדדים מתחוללים עדין בגינה החדרה ובגוווא דלאגאל, בסנדנגי פורחים השתק השחור וחוי הלילה והרהורות מזגמים בחיליקנים אמריקניים בהרפהשה המתחפש התפקיד בקבוק ואשה קת' היא ומרת שבעה מרתה אי שם בחווית נגד יפו אל תור חייה פרוץ חיל אמריקני בחופשה שאיננו מתכוון לשוב ולסבול את אימני המלחמה. הסיפור מת追随 במהלך עשרה הימים הכאים ועוקב אחר התפתחות האהבה בין השבויים, התפתחותה של הונור מרגשותיה הקודומות ונסירות בותרו של העיר המרדן לעירoku ועלולות על אניה שתשוב אליו לאלה. מלדרמה הפועעת בשבייל הסגן שפרצו פאסנגנדר מחד וקופלה מادر בחשחתות הכוכב האמריקני העולה ("ראסטאי גיים") מט דילון (95 דקות. אנגלית. תרגום לעברית הkront טרנסלבוכורה). באדיבות שבעה כוכבים".

ועוננו, וכו', מופיע האdam הקדמוני המודרני ב"מאבק האחרון". בימי החדשני בסטרו עטור הפרסים של לוק בסון, שהתפרסם נארץ בוכות סרטו השינוי - "רכבת חתית". העולם כמעט הוושם כליל, התרכות דעכה, כוח הדיבור נלקח בשל אטמוספירה חדשה; נותר המאבק על הקיום והמשך הקיום (הקרנת טרום בכורה. 90. 12 דקות).

של האגיוור, יוסיה עם גבירות, ללבותם סיבוב אחורני. עם סוחר יוני שנאלץ לשוב למולדתו (100 דקות).

mon. שני. 8.12

CAL 19.00 קאל (בריטניה 1984) *

Pat O'Connor
במאי: פэт אוקונור
שחקנים: הלן מירון, ג'ין ליג'י'

קאל מלוקטקי הוא עיר צפונית-מערבי קתולית בן 19 שבמסגרת פעילותותוצבא הארי הרפובליקני השתתף ברצח שוטר. היכרות מוקנית שלו עם אשת הנרצח הופכת לאוביסטייה. הרוא מוצא עבודה בחוותה הקטנה ומון קצ'ר אה"כ הופכים לשניים לוגו נאחים. למרות שהאהה מספרת לו על יהדות הרעוים עם בעלה ולמרות חלקו השولي ברצח (נהג של רכב הבריחה), רודף קאל ברגשות אשים. תחרות חוסר המזיא מון המציב הטרagi של צפונאיילד, מהוות חלק בלתי נפרד מן הדרמה האנושית והוא בעם הסיבה הישירה לתחווה הפנטסטית שמענק הסרט (102 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

* 21.30 ברוזים (ארה"ב 1978)

SITTING DUCKS

Henri Jaglom
במאי: הנרי יאגולם
שחקנים: מייקל אמייל יאגולם, זאק גורמן

צמד מוזר שודד הון מהמאפייה ויוצא למסע הימולות, כשבדרך הוא אוסף זוג נערות משוננות. יאגולם ("תמיין") מושך שהקנו לסייעיות לא עצויות, התובעות מהם תגובה סופונטנית, ובכך עיקר איקוטו של הסרט (88 דקות).

tue. שלישי. 9.12

19.00 האסופי (גרמניה 1967) (3)

DER FINDLING

George Moore
במאי: ג'ורג' מורה
בנו של התעשיין פיאכי נקטל במגיפה. הוא ממוצע גער צער בין 11 בשם ניקולו, נער איבטיגני וחלש אופי. בהתבהרו גרים הנער להורי הממציעים עגמת'נפֶש בתהנתגותו. אחד העירודים הראשוניים למחותויו וסיפוריו של של היינריך פון קליסט (הקרנת בכורה חד-פעמית). גבור ורומנטי תרגום לאנגלית. 74 דקות.

sat. שבת. 6.12

19.30 פנדאנגו (ארה"ב 1985) *

FANDANGO
במאי: קוין ריינולדס

שחקנים: קוין קוסטנר, סם רובארטס, ג'אד גלטון
שנת 1971, מלחמת ייטנאם בשיאה. חמישה סטודנטים העודדים על סף הגיאים למסע רודר ברחבי תכסס כדי להימלט משנות הנערומים. המבוגר הוא צער מוחר, פורמן, דם מירון. השני ביטל והוא אט אטוסטיו לנערת האםות כלאמריקנית ומיירר את זמנו בשאלת האם הוא עשה. השלישי הרבייעי, "השמון", מתעד להפרק לכבר קצין צבא. הרביעי, "השמון", מתעד להפרק לכבר ואילו החמישי ישן משר כל המשמע. קוין ריינולדס, שיצא דווקא מסתיבון שפילברג, שהפיק ומימן את "פנדאנגו" אחרי שזכה בסרט הטוטונטם של והציגו לפתח אוורט באורך מלא (אנגלית). תרגום לעברית).

21.30 נהג מוניות (ארה"ב 1976) *

TAXI DRIVER
במאי: מרטין סקורסזה

שחקנים: רוברט דה נירו, סביביל שאפרג, ג'ידי פופטר צערן מן המרכיב-התיכון, ששוחרר מהמצ� לאחר שירות מסויש בווייטנאם. מושך עבודה בנהג מוניות. המפגש היחיד שלו עם העולם החוץ הינו במנויו, בגיהומו עלי הלאת האדם שהוא מוביל במנויו, בגיהומו עלי אדמור - רחבות ניירורק בשעות הלילה. לאט לאט מתערערת שפיותו והוא אוכל באובטסה של טיהרה הכרך (114 דקות).

sun. ראשון. 7.12

19.00 אפראג'יטו (הבלג'ימונוצחים) (2)
הוודו (1956) *

Satyajit Ray
במאי: סאטיאג'יט ראי

שחקנים: קארינה בנארני, קאנטו בנארני הפרק השני בטרילוגיה על אף: הפעם עוכרת המשפה לבנארט. אבוי של אפו מת והוא נאלץ לעזוב את הבית. הפרידה המרגשת מאימו הנותרת בדדיה, מילוה את הצופה זמן רב לאחר שעה בסרט (127 דקות. הודיית, תרגום לאנגלית).

21.30 קאדי (אוסטרליה 1976) (1)

Donald Crombie
במאי: دونלד קרומבי

שחקנים: הלן מורה, ג'יק תומפסון
סרט המתבסס על אוטוביוגרפיה של אוסטרלית

HUNGER 21.30 רעב (ארה"ב 83) *

Tony Scott

טוני סקוט

במאי: דיוויד בואי, קתרין דנב, סיון סנדון

שחקנים: דיוויד בואי, קתרין דנב, סיון סנדון
גירסה גוספת לטיופרי העורפים ממיין זכר וננקה
שחותו את דם אהוביהם ווכו לחין נצח. הטיפור
מחולק לשניים: החלק הראשון עוסק בחרדת מפני
המוות והכליין. החלק השני עוסק בחרדת הפוכה,
שהופך להוויה בזכות התאורה הפהמת ביפניה,
היעיב האמנוני, התלבשות, פסתקול העשיר ומשי.
חכו המזמין של דייוויד בואי.

sun. ראשון 14.12

(2) 19.00 האלים (הודו 1960)

DEVI / THE GODDESS

במאי: סאטיאג'יט ריי *

סאטיאג'יט ריי

שחקנים: שארםיליה טאגור, סומיתרה צ'אטרג'

צעריה הודית הופכת לאובייקט של נקמה מסתוריה
משמעותה שחותנה סבור שהיא מהויה התגלמות של
ה אלה הדונית השטנית קאל. ריי שולט בסרט
מרוחק ונוגן יופי מיוחד לאקיוטי המורתת
94 דקות. תרגום לאנגלית).

* 21.30ليلת מעל העיר (צרפת 1972)

UN FLIC

במאי: זיאן פיר מלוייל

זיאן פיר מלוייל

שחקנים: אלן דילון, קתרין דנב

סרטו האחרון של ענק הקולנוע מלול על שני מעשיו
שוד נזעים ומתוחכמים, ביןיהם מתנהל עולםם של
השורר והגנטורים כמעט בלתי התערבותו של הבמאי.
אלן דילון, גנטור בסרטים אחרים של מלוייל
(הסמוראי). מגלם כאן דמות של מפקח משטרת
ומסתם את הקירבה בין שני העולמות: התהווות וזה
הכוחה עליו את החוק - המשטרה (105 דקות).

mon. שני 15.12

19.00 ילדי נאgasaki (יפן 1983)

CHILDREN OF NAGASAKI

במאי: קאיסוקה קינושיטה

קאיסוקה קינושיטה

שחקנים: ג'ז קאטו, יוקי טוקאקי

עודדה אירוגנית: פצצת האטום שהטילו האמריקאים
בימ' 1945 על העיר Nagasaki. פגעה דוחה
בכונסיה הקטולית הגדולה ביותר באסיה. סרטו
של קיושיטה מבוסס על ספר הזכרונות של
רופאי יפנאי-ברצרי שהוא בנם, בנו, בנו, וחותמו שרדו
אחרי הפצצה. ד"ר נגאי החליט להקדיש את
עצמם להקלחת סבלם להקורבנות שכיבו, למורות
שהוא עצמו סבל ממחלה הקרינה. הוא מת
ב-1981 עם התקווה שהאיימה הגורלה לא תשנה
127 דקות. תרגום לאנגלית. בכורה חד-
פעמיות).

wed. רביעי 10.12

19.00 חמישה קברים לקהיר (ארה"ב 1943)

FIVE GRAVES TO CAIRO

Billy Wilder

במאי: בילי וילדר
שחקנים: איקם טמירוף, אריך פון
שטרודהיים

יוני 1942. פילדמרשל רומל וגיסוטויו כובשים את
טוברוק שבמדבר הלובי, המזה"ת כולם בסכנה. אל
אתה מעיירות הגובל המצרי מגיע שיריו נאי בדיטי,
של-חבריו בהרגן. הוא מוצא מסתור במלוון מוקומי,
גוטל והואות של רוכן גרמני שנכח את נשמדו וועלה
על הסוד הגרמני הגדול - "חמשה קברים לקהיר" -
מצבורי החמוש וצדקה שהוטהו ע"י הורובט עוד
טרם המלחמה. סרטם של בילי וילדר (הסרטן הארווד
השני בביומיו) וצ'רלס ברקטון (המפקח והשותף לתפקיד
רייט) הוא מלודrama מלחמתית מORTHOGRAF
מכורימת, כתובה ומצולמת בשורה מבrikha (96 דקות).
אנגלית, תרגום לעברית).

21.30 לבבות בודדים (אוסטרליה 1982)

(1) LONELY HEARTS

Paul Cox

במאי: פול קווקס
שחקנים: ונדיה יו, נורמן קי
סיפור אהבתם של פיטר, מכון פנסתרים בן חמישים
ופטרישיה הצערה מבנו. בנייהם אנשיים בודדים.
פיטר הרא רוק שיטוף באימו עד שנפטרה וכעת הוא
מקבץ למלא את החלל שנעפר בחיו. פטרישיה עוזבה
לא מכבר את בית הוריה הזרום-גנוגטם, שהשנכו כל
בסייעו שללה להיות עצמאית. השגבים מגשימים באפייה
הכבדות וגאהים בחום המועט הבודק מבין החומות
שבנו סביבם ממש השנוי. פול קווקס ("איש הפה
חיה") יצה סרט רגש על הבדירות, המצילה להציג
שוב את الدرמה של החיים הקטנים (95 דקות).

sat. שבעת 13.12

19.30 מ.א.ש. (ארה"ב 1969) *

Robert Altman

במאי: אליטט גולד, دونלד סטרלינג, רוברט
דובאל

סאטירה אנטימלחמתית פרועה, המתארת את הרפת
קאותיהם של שני רופאים בבר"ה שודה במלתמת

21.30 הארוכה שלי עם אנדרה
(ארה"ב 1981)

MY DINNER WITH ANDRE

במאי: לואי מאל
שחקנים: וואלאס שון, אנדרה גרגורי
כמעט שעתיים של שיחת-תוך-סעודת בין השחקן
מחזאי וואלאס שון לבין אנדרה גרגורי – ילד פלא
של תיאטרון האוואברגד – מי שנגען בתחילת שנות
השביעים והשMOVEDות יידעו לספר על כך שהוא מחהפץ
הארה בהרי טיבט, איבך את שפיותו בעיר נידח
בפולין או שהוא גורס חול בין שניינו אי שם במדבר
סהרה. למורת שמברט ראשון נראת הפרויקט הזה
כבלתיאפשמי, הצלחה לוואי מאל ליצור סרט משועע.
מרענן, נוגע לבב ומעורר דמיון – הרבה יותר
מייצירות הענק היוצאת מholeי-זוץ של שנות ה-80.
עיקר כוחו של "הארוכה עם אנדרה" הוא בהומור
ובדינמיות הבוגעים בעיקר משני הסודדים ומן
היחסים ביניהם. (110 דקות. אングליית. תרגום לעברית
ולצרפתי).

ג'ריגאנוויי, שקנה לו שם קודם לכן כבמאי אוונגרדי.
צ'יר, בן המאה ה-17, מוכר במחיר גבוה את שרוטתו
למשפחתי אצולה. ג'ריגאנוויי מתעד בדיקנות את
התקופה, את המלבושים המנוגדים ואת סגנון החיים
הרייני. הוא מעלה את המאבק העתיק את מתח
למציאות. הציגר שלו איננו מפרש – הוא מעתיק את
המציאות כמות שהיא. בכל הצירורים מופיעים רמזים
המצטרפים יחד לחידת רצח. ג'ריגאנוויי המרכיביט
מדגיש את ההבדלים בין הציגר הקתולי הפשטוני לבין
האריסטוקרטיה האנגליקנית המוגונדרת (108 דקות).
תרגום לעברית ולצרפתי).

* 21.30 והספינה שטה...
(איטליה/צרפת 1983)

E LA NAVE VA

במאי: פדריקו פליני
שחקנים: פרדי גינס, ברברה ג'פורד
הצ'אנט: ג'ולריה ג. מגעים נציגי המוסיקה של
העולם המערבי, זמרים ומנהלי אופרות, עיתונאים,
דוברים ורבוניות. ארטיסטונגראטיס ומנצחים. אמרוניגט
ולצרפתי).

19.00 הרפטקאות גופי וborgה
(הדרן 1969)

THE ADVENTURES
OF GOOPY AND BAGHA

במאי: סאטיאגיט ראי
שחקנים: טפן שטרני, רובי גוט
מעיו אגדה למבוגרים המתאימה גם לילדיים על
שני נזודים שבוזרת ברכה של שדה משכני
שתמי מלוכות יריבות להשכוון ביבנהן שלום ואהבה
במקום מלחה. סרט חינמי ופהפה בעל תלבושות
ספונגיות ופסיפסיות ומופעלת ושינויים וגוועים.

סיפורים מאות ראיינדרנאות טאגו. הראשו עוטק במערכת היחסים הרגשית הנקשרת בין פקיד دائיר צער, שנשלה למשרה בכפר ניז'ה ובין יתרמה מקומית בת 10, שכף חפץ בחיים הור לזכות אהבה. הסיפור השנוי עוקב אחר בוגר קולני צער המשוכב לשאת לאשה את הנערה שבחורה אימנו ובורח אחריה, בלי לדעת משפחתה אילצה אותה להגشا זו. כמו ב"טרילוגיה של אפס", גם כאן מוכחה רוי לא רק את כישורי הבימי שלו אלא גם את ההבנה האנושית הופכת את הבעות הנבליות לאוניברסליות. שתי האיזירות מדברות על הרעב לאהבה, הכאב והאושר במונחים של אמת הומניסטי, בתיחסות ובתגובה בוגרת והדמויות המורזחות על המסדר אמיתיות כמו הסביבה שלהן (114 דקוט. באנגלית). תרגום לאנגלית בקורס ארכ'יז'ט.

הסיפורים על וייטנאם ויעמיד אותן אל פנים מול הדילמה המוסרית של המלחמה (141 דקוט. מהיר מיו'חן).

ראשון. sun. 21.12

(2) 19.00 ימים ולילות בעיר
(הודו 1969)

DAYS AND NIGHTS IN THE FOREST

במאי: סאטיאג'יט ראי
שחקנים: סומיטרה צ'אטרג'י, שארםilia טאגור
קומדייה רומנטית אודוות ארבעה יידדים - אנשי עסקים מכלכותה - הלומדים על עצם בעקבות בילוי סופ'שבוע עם שלוש נערות. צילומי החוץ, בהם מומחיותו הגדולה של ריי, מזכירים במעט את עברודותיהם של זיאן רנואר הצרפתי או מיזוגושי היפאני (120 דקות. תרגום לעברית).

tue. שלישי. 23.12

* 19.00 המומיה - ליל ספירת השנים *

THE MUMMY -
(מצרים 1969)

THE NIGHT OF COUNTING THE YEARS

במאי: שאדי עבד אל סאלם
שחקנים: אחמד מררי, זוויג'אל חכימ
סרט מצרי, שאינו רומה במאוט לטרטוי ליל שיישי בטלויזיה. העלילה מבוססת על אירועים אמיתיים מ-1881. הדרמה מתרכזת בקונפליקטים הנוצרים בין שבט בדואי לבני ארץיאולגים וסוחור עתיקות המחתטים בקרביו של קבר פרעוני. עתיק. עבד אל סאלם יוצר אימג'ים מוזרים וריטואליים כמו ההיירוגlyphים והעתיקות וכובזם בונה شيئا' מתח וחרדה שכמו בכלחו מסרט אימים קלאסי (100 דקות. ערבית). תרגום לאנגלית).

שחקנים: קיטון, מאրיוון מק, גלון קואנדר
"הגנרל" הוא אח תקופת הקומדיות הגדולות ביותר בכל הזמנים. קיטון מגלם את דמותו של נגן קטר, שועדת הגיוס אינה מוכנה לחילתו בשל שירותו העורף החיווניים שהוא מעניק לצבע בימי מלחמת האזרחים. חברתו המפונקת והאינפנטיילתית מאימית לנטרוש אותו אם לא יהפרק חילו, כמו כל הגברים בסביבה. הוא נגרר למלחמה והופך גיבור רק כאשר צבא האויב חוטף את הרכבת שלו. (77 דקות. מוסיקה, כותרות אנגלית).

- 21.30 מרתוון באסטר קיטון – חלק ב' 4. שבע ההזדמנויות (ארה"ב 1925)
SEVEN CHANCES
במאי: באסטר קיטון
שחקנים: קיטון, רוי בארנס, סנייז אדוורדס
קיטון הוא יורש מיליון, החייב למצוא כלה תוך 24 שעות, לאחרת יאבד את ירושתו. גם כאן מפעיל הגאון הקולנועי את מלאו כיישורי הקומיים וגם כאן מתגהל מרדף מטורף ברחבי העיר (אללים, כותרות אנגלית).

30.12. שלישי. tue

* 19.00 צוללת צהובה (בריטניה 1968) *
YELLOW SUBMARINE

במאי: ג'ורג' דאגינג George Dunning
צוללת צהובה ובה פלייט קשייש מפרלנד מגיעה לLIBERPOL. החיפושים המצויירים מתבקשות עלידיו להציג את מולדתו השוכנת מתחת לפניו חיים מאיימת כובשייה השפלים. סרט האבימציה הראשון שנעשה באולפני הבריטיים מאו "חוות החיים" (1955). הסרט מהווה אנטולוגיה מרכזת של טכניקות א nim-ציה שונות ושל גרפיקה חדשה שנוצרה בשנות השישים ומכיל את מיטב להיטי החיפושים (87 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

כדי לייצור אנטולוגיה על העיר האהובה עלייהם. "טן ז'ארמן דה פרה" של זיאן דושה עוקב אחר סטודנטית אמריקנית, המגלה את עובדת בוגדנותו של המין הגברי (18 דקות). "תחנת רכבת צפון" של זיאן רוש עוקב אחר ויכוח סוער בין בני הזוג, בסיוםו עוזבת האשא את הבית. הנาง ההדור שכמעט דرس אותה מעמיד בפניה ברירה אכזרית (17 דקות). "דוחוב סון דניטס" של דניאל פולה עוסק בשוטף-כלים המתגבר על בישנותו הטבעית ומזמין פרוצה לביתה (13 דקות). "כיכר האטוואל" של אריך רוהмер מטפל ברגשות האשם של סוכן מכירות, המשוכנע שהרג אדם בשוגג (16 דקות). "מנונפרנאנס-לאולואה" של זיאן-לוק גודאר עוקב אחר צעירה המשוכנעת שבילבי לה בין המכתבים של שלחה לשבי מאהבה (15 דקות). "לה מואט" של קלוד שאברול מתאר נער המואס במריבות בין הוריו וקונה. לעצמו אוונגיוט (17 דקות) (צרפתי), תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

21.30 ניאגרה (ארה"ב 1953)

NIAGARA

במאי: הנרי התאווי

שחקנים: מרליון מונרו, ג'וֹף קוֹטוּן, ג'אן פִיטְרֶס

רעה משועמת זוממת לחטלאם בעלה המינוטר

KAGEMUSHA

במאי: אקירה קורוסאווה Akira Kurosawa

שחקנים: טאטסויו נאקאדאי, טסומו יאמאוואקי
מאבקי בחמושכים על השלייטה בקיוטו של המאה ה-16 עומדים במרכז הסרט שה חוזיר את קורוסאווה לז'אנר ההיסטוריים ההיסטוריים בו עסק בשנות ה-50. מצביא שנפצע פצעים אנושיים, ממנה כפיל (קאגמושה ביפאנית, צילו של לוחים) שימשיך לשบท על כסאו ויישמש כסמל שלטוני בשנים הראשונות לאחר מותו. עצמה קולנועית נדירה בימי קורוסאווה יצרה בעלת ממדים אפיים, המבוססת על מאורעות ואישים מן ההיסטוריה היפאנית (159 דקות. דובר יפאנית, תרגום לעברית ולאנגלית. מחיר מיוחד).

(6)

21.45 זאב אמריקני בלונדון

(בריטניה 1981)

AN AMERICAN WEREWOLF IN LONDON

חֶבְרָנִים

בלווק ארבן

דן פינר

ה מפתח לפיו מאורגן הפסטיבל הבינלאומי הזה יכול לשמש שער מעניין גם למאגרני הפסטיבלים בישראל. בлокארנו הבירני, מה שברור כבר מזמן: סրטנים גדולים, השוכנים וויקראתים משתדלים להציג בראש וראשונה לפסטיבלים הנוצצים, בעלי התקציר בים הענקיים, המשוכרים תשומת לב ביןלאומית אדירה. זאת במידה ובכדי יש עניין להציג עם סרט כזה לפסטיבל.

כל ניסיון להתחזרות עם קאן, ברלין או ונ齊יה על סרטיים אלה, כאשר אין תקציב דומה לשלהם בעוצמת האירוע לאוთה מידת ברק, נועד מראה לששולן. על כן, מוטב לבחור בדרך אחרת. התחרויות הרשמיות בлокארנו מכילה דוקוא טריטים של במאים אלמוניים ייחסית. בכל מקרה זה ציריך להיות סרט ראשון, שני או שלישי. בדרך זו, מנסים למיצואו לא רק שמות חדשים ויודעים פחות, אלא גם צורות ביוטוי אהרות, קולנוע שלא נכנס עדין לשיגורה ולשומו.

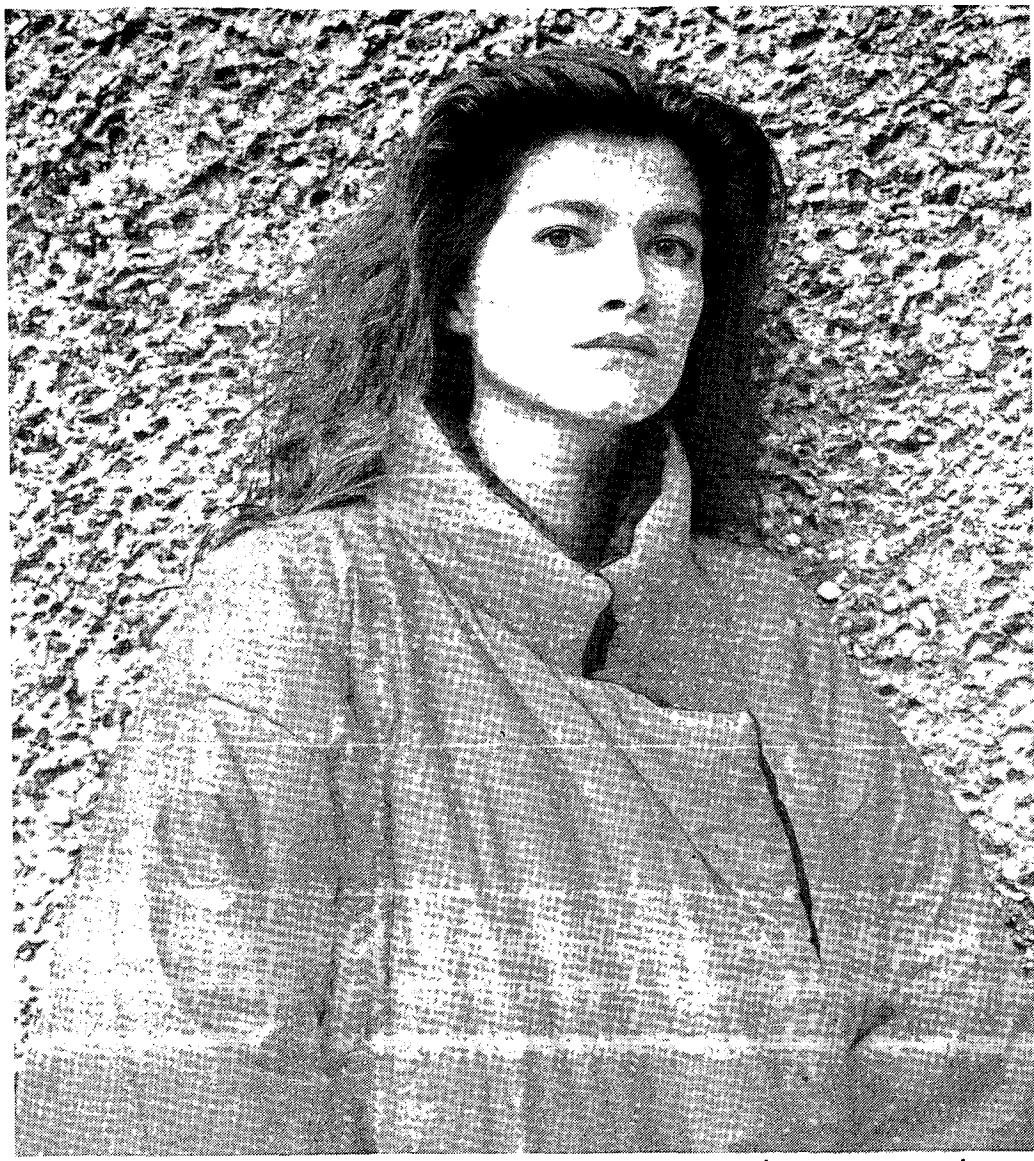
כ ר, למשל, היה סרט ארגנטיני של צעיר בשם חורחה פולאקו, סרט שחיבר הרבה, ברוחו, לוואס בו' ניאול, ובמשמעותו ליהדות. סייפור אהבה חריג, אכזרי ומגוחך זה, מהויה לך חברתי סוריאי ליסטוי המתריש נגד כפיה מכל סוג שהוא. הגיבור טוענן שהוא באנצולה ומנסה לאלץ את אהובתו, יהודיה תוססת ונמרצת מאד, לאם לעצמה מנהגי החברה הגבוהה, ואוי לה לא תישמע לכל הוראותיו. הגרוטסקה וועקת לעיניים. מעמדים שביהם גיבורים אשר הגיל הרש את סימניו בגופם, מעורטלים כבויים היולדם, והעורות על כתבה והעשייה קולנועית, נשחים אל הצופה בערבוביה, לא תמיד באורה המטודרת ביותר, אבל הרושם הוא בהחלה של הلم מכוון.שמו של הסרט, 'דיפאזון', רומז לאוטו מכשיר המשמש לכיוון כלים מוסיקליים, כאשר הרמו הוא להקללה שעורף הסרט לנצח שבו בתונים הגיבורים כמו לפרי דיפאזון קבוע. וכי שרוועה למצוא בפרק גם השלכות לנצח הפליטי של מדיניות שבahn הרודניים כופים על נתיניהם את תוכמתם שלהם (גם אם אין הם סבורים לכך, הם חופשיים לעשות זאת), ובעצם מודיע רק דרום אמריקה?

סרט אחר שבקלות רבה אפשר להסביר גם על המציגות בישראל נשא את השם "המוני פט". הכוונה היא לכת משפחחה גרמנית, ממייעוט הגרמני המאלס חלקיים גדולים בצפונומזרח איטליה, הנוטשת את כפרה וחיה עם גבר איטלקי. העימות החריף, השנאה

הגיע הזמן שהמוסדות הישראלים תחילו לקחת את הקולנוע שלנו ברצינות. בסופו של דבר, התרבות הישראלית שפער יהה לזלול בהם, ואם כבר יש אנשים המצליחים להביא פרסים כי אלה מבעלי לכבול אפילו תמייה סמלית מן המים, כדי להקים לכאן תשומת לב ולנצל הצלחה שכבר קיימת.

ה דברים אמרוים בעניין פסטיבל הסרטים בлокארנו, שם וכיה סרט ישראלי לפני אומי, ואת הפעם השניה בשנים האחרונות. בפעם הקודמת, היה זה "חמשין" שקיבל את "ברדלס הכסף". השנה, היה זה "אוונטי פופולו" של רפי בוקאי שזכה בפרס הראשון ("עין ברדלס-הזהב") בתחרויות סרטי הטלוויזיה שמתנהלת שם, במקביל לתחרויות הרשמית. אם להתחשב בעובדה שמול בוקאי התיצבו הפקות אמריקאיות יוקרתיות וגדשות כוכבים כמו ליזה מילני, ג'ינה רולנדס, בן גואדרה, אתרין הפברן וכן קינגסלי, הרוי היישג מבוגד ביותר. כי בה שעה שכל אחד מן הסרטים הללו עלה כמה מיליון Dolars טובים, בוקאי הצלlich רק בkowski להשיג את הכסף הדורש לתרגם לאנגלית של קאסטת הוידיאו ששיגר לחו"ל (סרטים הטלוויזיה מוקרנים בתחרות מתוקן Kasutot באיכות מקצועית).

יש בעניין זה לך נסף. הקולנוע הישראלי מתגדר בהופעתו בפסטיבל קאן, שם השיבתו היא בклиפת השום. פקידי המים, הרשמי מתעלמים מכל הפסטיבלים האחרים, אלא אם כן יש מי שזוממן אותו ומשלימים להם את ההוצאות. ואילו הקולנועינים עצם – הם ממחשיים, אם לא אתakan, אז לפחות את נזיה או ברלין, אחרת אין זה חשוב ידי הצורך למענים. האמת היא שדווקא בנסיבות כמו זו קארנו יש מקום לקולנוע הישראלי להידחף קדימה, משום שהציגות שם, לפחות במידה שנגע לאמצעי ההפקה, הן צנעות יותר, והנכונות לגלוות בשrown המסתתר גם מabhängig סרטים קטנים גודלה הרבה יותר. לדוגמא, בлокארנו מארגנים מדי פעם בפעם תכנית שלמה המוקדשת לארץ אחת, שנראית מעניינת באותו רגע, מבחינה קולנועית. בעבר היו שם ברזילאים, יווגולבים, השנה היו שם יוונים. מודיע לא ניתן מישחו ליום אפשרות של תכנית ישראלית בעtid?

מרי קולבין ב'"המוזיאפת" של רנרד מאסטן

ג סרט שזכה לפרס הראeson בפסטיבל היה סרט פולני בשם "אגם קובי סטאננס" (זה האגם שהלכו בגרמניה וחלקו בשוויץ) של ז'וז' אודרסקי. קשה להעלות על הדעת תימצאות תכליתי יותר של משמעות הפולניות בהתגלמותה, מן הסרט הזה, על כל התיאטרליות הנזומה שבו. הוא מציג, במבט לאחרו, זכרונותיו של אדם אשר בילה פרק מן המלחמה במחנה פלייטים על שפת האגם, יחד עם פולנים אחרים. יייאוש, טירוף, דחף התאבדות, שתיה מופרות, בריחה לעולם דמיוני

הזה וההסתగות של המיצוט הזה בתוך עצמו, הם הכוshaים המרכזויים של הסרט שנעשה על-ידי רנרד מאסטן, גרמני יווץ חלק זה של העולם. הגיבורה חיה אמן עם איטלקי אבל היא מסרבת לדבר את שפטו, מתקשה לקבל את מהגיו ואת מהגאי יידידי המקבלים אותה בחיבבה רבה; מצד בני היא גם נדחת על-ידי משפחתה שלה, בעיניה היא גם נשכחת לבוגרת. האם אין בנוסה הזה משחו שמצויר יחסים בין עדות בישראל, למרכה הצער?

בسوוף של דבר, סטריפייק ניצח. המונחים באו
בראות סרט איראני אלמוני כמעט כמעט, בשם "הנער
הרצץ", מעין גירסה פרוטית ל"פישוטה" הברזי
לאי, על גROL נערם מחשורי בית, המשוטטים
אלמוניים ברחובות. סרט טוננסאי בשם "איש
האפר" של ג'נדי בויזיד, על שני עיריות שהחיהם
נחרשו לחלוון בשל חוויה הומוסקסואלית
שנכפתה עליהם בילדותם וכיה להצלחה גדולה
עוד יותר (שבוע לפניו בן זכה הסרט לפרט
בפסטיבל הסרטים בטאורמינה). עבנין זה
ציריך לצירין ש"איש האפר" לא הוקן עדין
בטוניס משום שהدمات החיוובית ביוטר בו,
היא דמות של יהודי זקן, היהודי היחיד שambilן לב
הערים.

ה כיכר הגעה לקיבולת מלאה כאשר
הווצג בה סרט שחורה לבן בשם "היא
רוצח הכל" של אמריקאי צייר, שחור,
בשם ספייק לי, שהתגללה בליקארנו לפניו במה
שנתיים. זה לו סרטו העלילה המלא הראשון
(בפעם הקודמת הביא את עבודת הגמר שלו
באוניברסיטת ניו יורק) והוא מתאר בשינויו
משעשעת סיפורה של נערה עצמאית המחזיקה
שלושה מהבים משומש שככל אחד מהם מספק
אותה מצורה שונה. העובהה שככל המשותפים
ב סרט שחורים וישגנו כמה סצינות פיקאנטיות
להפליא, תוך כדי שימוש בכל מיני טכניקות,
החל מן התכסיס של הכותרות שבקלחן, למרות
הסרט האלים, גרמו הנאה רבה לקהל, למروת
החשיבות שזה בעצם סרט לאולט קטען המתמחה
בחזגת מוציארי איניות למייעוט מובהך.

הכיכר התופוצה מרוב קהיל ושבירה את כל
השיאים הקויימים, כאשר כ-5,000 צופים נדח'
קו, בישיבה, בעמידה ובכל מצבי-בנינים אפשרי
כדי לראות את "הmissa הנמרה" של ג'נדי (28)
מורטוי (וראה דיווח מפסטיבל ברלין, גליון 28)
ואת "שלטון החוק" של ג'ים ג'רמוש (ראה
דיווח מפסטיבלakan, גליון 29). העובהה
שמורטוי, המופיע בעצמו בסרטו, ורוברטו
בני, שמככב אצל ג'רמוש, שניהם אליו
קהל בשווייצ' האיטלקית המשופעת מן התරבות
שבאה מהגבול הדורומי, ודאי עוזרה לעבנין.

ה策חה זו עשתה רושם כל כך טוב, שמשמעותים
אמריקאים, שדיברו קודם לבן, כי מוטב להם
להיזהר ולא להציג סרטים בפסטיבל מפחד
העיתונות, שיינו את דעתם, ואחד מהם תרם
לחכנית חצות את הסרט האוסטרלי "קרוק"
דריל דאנדי" שבר בבר את כל شيء הקופה
במלותנו, ומשגע בימים אלה גם את אמריקה.
בחודש אוגוסט, כאשר נערך הפסטיבל, כל מה
שהיה ידוע על הסרט הזה, היו המסרים
עשה בkopota האוסטרליות. הוא לא הוציא

ומטען אדריך של האשמות עצמאיות, מעמידות
על כל אחת מן הדמויות, עד לנואם ראווה
גדול, לקראת סוף הסרט. בנואם הגיבור להכיב
מוגולג של בעשר דקות, מנסה הנפש הפולנית, היים,
את כל מה שמטריד את הנפש הפולנית, פוליטית,
אתמול ובכל מאות השנים האחרונות, פוליטית,
פסיכולוגית ותרבותית גם יחד. יומרה גודלה
מאוד, שאליו היה מישחו אחר, ולאו דווקא
פולני, מנסה להתמודד עמה, ודאי היה זוכה
למטר גידופים מכיוון וארשא.

מן האסכולה השויצרית של עليلת תיעו
דית, ככלומר סרטים עלילתיים שעיקרים הו
בעצם החומר התיעודי שבתוכם, אפשר לציין
את "גאגנה אפגן", סיפור טרגדיה של משפחת
כפריים אפגניים שנאלצת לגלות מאדרותיה
אל מעבר לאבול אחרי שהוא מעוניין בטערות
מחסה, למורד פצעו, ובסוף של דבר מוצאת
בנבר את כליתה. מבלי להזכיר אף פעם,
במפורש, את הבעיות הפוליטיות הכרוכות
בחילק זה של העולם, הסרט מזעزع באוותנטיות
שבו, אשר בהכרח מציבעה על אחראיותם של
אליה אשר הטילו מדינה זו לנצח שבו היא
מצאת היום.

כ دائ להזיכר גם סרט צרפתי בשם
"הأدונים הכהולים", סטירה להעתים
אריסט על גברים שלא התבגרו ונמי
שיכים במשחקי נערות כאשר החיים כבר
זמן אינם משחק. עצם העובדה שאחד משני
הגיבורים מציג את עצמו כל הזמן ככפלו של
בלמנדו, הוא דומה לכוכב הצרפתי. במידה
רבה, וכשרון המשחק שלו בהתק של בלמנדו
הוא ניכר (שמו של שחן איו אולפונסו)
רומזות בבירור למקור של האשליה המתוקה
ואינה מחמיאה במיוחד לאייש שהפרק סמל
לבריוונות החביבה וחסורת האחראיות של הקול.
נוע הצרפתי, במאי הסרט הזה הוא
ז'אנרנסואה טלבן, שהוא עצמו שחן שהו
פייע בין היתר, בכמה מסרטיו של פרנסואה
טריפו (הוא היה המורה ב"זרמי כיס").

לפני הפסטיבל, ניטש בליקארנו ויכוח ערך
סביב בחירות הסרטים שיוצגו מידי ערבית, בכיכר
המרכזית של העיר, ההופכת, בזמן הפסטיבל,
לקולנוע ענק תחת כיפת השמיים. בעבר, נהוג
היה להציג שם את הפגזים הגדולים של
הפסטיבלים האחרים, סרטים שכבר צברו
יוקרה. רבבה: השנה, בשל כל מיני סיורים,
החליט מנהל הפסטיבל דוד טרייף לבחור
אמנים הסרטים שהוצעו כבר בפסטיבלים אח-
רים, אבל לא הפסיקועדין לדוכש מעמד
איתן. איש לא האמין שעם סרטים כאלה
אפשר היה למלא את הכיכר הגדולה, שקיבולה
למעלה מחמש אלפים איש.

מרתה פרידמן ב"די אפאזון" של חורחה פולאקו

חשבו אותו כבלתי מתאים לשוטרים פחות אכזוטים. ורובם עוסקים בתקופתנו ויש בהם רק מעט מאד מחוזות היסטוריים. עם זאת, ההקרנות התקבלו בהתפעלות רבה על ידי חברות נאמנים, שהופיעה מדי בoker בעקברו כדי לצפות ב-22 הסוטרים שהווינו קיינושיטה התרגש מאד מן המפגש החוויתי הזה, הראשון בקנה-מידה גדול כל כך, עם המערב.

במאי רגשני שאינו מתבישי ברגשנותו, ובכל אחד מסוטריו יש לפחות סצינה או שתיים שבחן פורצים הגיבורים או הגיבורות בדמעות (אפילו בקומדיות). קיינושיטה עשה סוטרים מכל הסוגים, מפארסות ועד למולדראמות, מקומדיות חברתיות ועד לטראגדיות. בעניינו, המהונאה הגדולה ביותר שאפשר היה להעניק לו, זו הערכה שהושמעה באחד הערבים בפסטיבל' בל על ידי היפאנולוגים במקום (היו שם רבים כאלה), אשר טען כי סוטריו מהווים בבועה נאמנה של יפאנץ' אחרי מלחמת העולם השניתה.

רוב סוטריו של קיינושיטה הם ריאלייסטיים.

מעולם בחוץ ומכאן מקור החשש שמא הקרנה צו עשויה להזיק לו. שום דבר מן הסוג הזה לא קרה. המהטלה העלiosa של מפגש בין איש ערבות אוסטרלי משעשע ובין כתבת ניוירוקית במרכז, הנערך. קודם בмагרש שלו ואחר-כך בмагרש שללה, לא ירושם ודאי דף חשוב בתולדות הקולנוע, אבל יש בו כל מה שצעריך כדי לספק ערבי מרענן, בלתי מחיב וחייב. כלומר, זה אחד מאותם הסוטרים שהקהל אוהב, ואפילו המבקרים אינם יכולים להתכחש לו. הכבבבמאי הוא פול הוגאן, וליז קו-לובסקי היא הכתבת, מין קייט אפשרו אוסטרלית שעוד ישמעו עליה, ודאי.

ולם הפניה האמיתית של הפסטיבל' והסיבה שהביאה לлокארנו אנשי מקצוע רבים בקולנוע, הייתה הרטי-רוזפקטיבה של הבמאי היפאני קיסוקה קינו-שיטה, שנערכה בנוכחות של האיש המופלא בן ה-74. פחות מוכר ממהולל מוחץ למולדתו לבניידרו האחרים, כמו קורוסאו, הוא היה תמיד מקובל ומצילח מאד בבית. כמו צוא,

א

וככל לראות את בנה צועד בגאות אל הקבר. הנשים מהוות בדרך כלל את הציר של סרטיו. שחקנית אחת, הירקו טאקאמינה, הופיעה ב-12 מרטינו, ויחסם משפחה ומעמדותם הם בעלי חשיבות רבה מאד. יש בסרטיו אהבה רבה לנוף היפאני הכהרי דוקא. רבים מהם מתרחשים מחוץ לערים האגדולות, והוא ניחן בחוש עיתוי מעולה, בשרצונו בכך, כמו בסרט "נָר ברוח", שמצויר בסגנוןו את "הן לא

תקחו עmr" של פראנק אפרה.

שוב השחקר כי זהה הדרכ היעילה באמת ערוך רטוספקטיב להמא. במקום לפור אסופה של סרטיו על פני חודשים, לדוחף אותן לתוך חכנית עמוסה במרכיבים אחרים, או להציג רק שניהם-שלושה סרטים בטענה שהם המעניינים ביותר, צריך לראות במרוכז את הכל, ואו מצטיירים בכירור הקווים המשורטים בסרטים הללו, התפתחות של הבמאי והנושאים שמרתידים אותו. לתשומת לבם של מארגני האירועים הדומים בישראל. ■

עם זאת, הוא העז ליטול יוזמות סגניות בלתי צפויות, למשל כאשר הוא מחייב את מצלמותו בעיקום בסצינות רבות של סרט כמו "הבתה של כרמן" (כרמן היא סטריפטיזית והסרט הוא קומדייה), ברצונו להמחיש את מעצה של יפאן בתחלת שנות החמישים, והוא שביבים את הגרסה הראשונה ל"בלדה של נראיאמה", כשהוא נשאר צמוד למוסכמת של תיאטרון ה"נו" ומדגיש את הצד התיאטרלי ונמנע מן הנאו-טורליזם הבוטה, הפגם בסרטו של אימאמורה, לדעתו. "נהר הפואטוקי", סרט שהוציא פעם בסינמטקים שלנו, מהו ניסיון מרתך לשימוש בצעבים, תוך כדי הישענות על הרשאה חזותית מן הציור היפאני הקלאסי ומעברם מפתיעים בין שחורי-לבן לצבעים לא-אריאלייטיים.

בכל סרטיו יש נימה אנטי-AMILITARISTית מודגשת, נימה שבגללה נאלץ לבളות את שתי הנסים האחראוניות של המלחמה בחוסר מעש, אחרי שבסרט שעשה קודם לכך, "חיל רגלים" (1943), הראה אם יפאנית שאינה שמחה כלל

רפִי בּוֹקָאי וְגַאנְקָרְלוּ בָּרְטָלִי (מִנהל התחרות לסרטי טלוויזיה בפסטיבל לוקארנו)

אמנון סלומון (46) צילם עד

בָּה 33 סרטיים באורך מלא. דוקא
סרטוו הראשוון, "מקרה אשה", משקף
סלומון את מיטבו בצלם. בכך, חלפו הרבעה
שכימים ושמו נקשר מזו עם כמה מההצלחות
הגדולות של הקלנווע היישראלי, "מי מחשפַּ
את דניאל ווקס", "מאחרי הסורגים"; אבל סלומון
בשלו, מתרפק על "מקרה אשה" ועל עבודתו המשורֶת
תפת עם ז'אק קטמור. השתייכותו של אמנון סלומון
לחברות "העין השלישית" בראשית שנות השבעים
הביאה לו את התואר 'הפילוסוף שבין הצלים', העובי.
זה שהוא לא שולט בצדדים הטכניים של הציורים, רק תרַ
מה לדמיוי זה. אומרים על סלומון שם עוזריו יותירו אותו
על הסט עם נצלה מקולקלת, הוא אפילו לא ינסה לתקן אותה.
מבט בראשימת הסרטים שצילם מבahir של סלומון אמן זווהה עם קול
בוגע איכוחי אבל צילם לא מעט סרטים מסחריים. הרשימה שלו מעידה
על יחס כמעט שווה בין השנים.

על דרכו של סלומון בקולנוע הישראלי משנת העבודה הראשונה שלו
ב-1961, על תפקיידו של העולם – אנחנו הünk האלקטרונית של העולם – על
ז'אק קטמור ובמאים אחרים הוא מספר בתשובה לשאלותיה של דליה קרפל

הצלם כמדיום

אמנון סלומון / פילמוגרפיה: מקרה אשה / אטמול ומחר / המלחמה אחורי המלחמה / חלומות /
לאן נעלם דניאל וקס / לא בירום ולא בלילה / חכם גמליאל / צ'רלי וחצי / שירות / הארץ
הmobטחת / משפחת צנעבי / לוופר בניריוורק / מבצע יהונתן / השיטה / לא עלולה יותר /
ישראלים מצחיקים / הגדולה האדומה / טעות במספר / שגעון של אבא / שדר מן העתיד /
שפשור געים / החורף האחרון / אדוֹן לייאן / עובדים על העולם / אי הילדים / מהחורי
הسورגים / ספר בשים / עד סוף הלילה / גשר צר מאד / אלכס חולה אהבה / סקרופ / שלגיה
ושבעת הגמדים / הנסיכה והצפרדע

מכאן לא היה מסריט כתוב. בחלק הראשון של הצילומים הינו מסתובבים עם מצלמה ברחובות, קטמור ואני, ומצלמים מודעות פרטמות קרוועות, חלונות ראווה, חזיות ומחובים. העבודה איתנו היתה מפלה. קטמור טען שהוא רוצה לפוצץ את השפה הישנה ולהמציא חדשה תחתיה. כל הזמן נדרשתי להמציא תחבולת חדשה ומיד אחרי חמיש דקות מצאנו אותה מירשנת והרגשנו צורך להמשיך ולהמציא ביל גבול, בלי סוף. אף פעם לא לחזר על אותה אורה צילומית. בשקטמוור אמר: "אני רוצה שהמצלה תrkוד סביב גופה של הבוחרה", לחתמי את המצלה ביד והעבורי אותה על גופה של הדוגמנית עם עדשה מאד רחבה.

פעם אחרת לקחתי שני חבליים קשוריים אותם וסובבתי את המצלה הרבה פעמים עד שנוצר קשר. כאשר שיזורתי את החבליים הסתובבה המצלה ב מהירות רבה, אחר בר האיטה יותר ויותר עד שנענצרה. כל הדברים האלה יצרו אפקטים מאוד מרשימים. רצינו ליצור תחושה של כל אוטופובייה. בחדר שהיו בו שלוש בחורות עירומות העבנו ארבעה קירות ניידים. עמדתי במרכזו כאשר מרגע לרגע הקירות הילכו וסגרו علينا יותר ויותר עד שימוש בלחצנו אחד על השני.

עלימתי את הסרט בשחור לבן על חומר מאד גרייני × 4 שימושתי אותו שני סטופים נוספים (ל- 800 אסא) ופיתחתי את החומר במפתח של פוזיטיב, מה שעשה את החומר מאפרפר לكونטרסט מאד.

זה היה די מקובל גם בקולנוע הבריטי של שנות השישים?

אני לא יודע על כר. זה היה הראש שלי. רצינו לבטא זיננה בדבר מהפוך וగרייני. גם בסידרה בת שש הפרקם שעשינו לטלוויזיה, אמונת ישראל, היה נסיוון מתמיד לשבור את הקונכנזיה. עשינו ספליטסקרים, צילמנו אמנים מהגב ומהצד. זה היה קולנוע ניסיוני במלוא מובן המילה.

הLIGHT קטמור-ויסקי ספרטור ב'מקרה אש'

התחלנו לעלם את הסרט עוד כאשר עבדתי באולפני "גבע". השתמשתי בצד ימין ובצד ימין העריכה בלי שאף אחד יידע על כך. בשלב הראשון ערכתי את הסרט בלבד. רק לאחר שלוש שנים של צילומים הריאינו את החומר لأنנסים שמאוד החלחו לנו. אורי זהה הציע שנחפור את זה לסרט עלייתי. קטגורור בנה את הסרט בסיפור על פרטומי שפוגש דוגמנית ועובד ייחד אתה חוותות שונות במשך יום שלם. התסריט ניכתב לפי החומר המוצלם. בסוף הסרט הפרטומי חונק את הדוגמנית כדי לשמר אותה צעריה ויפת. השתמשנו בכל הקטעים שצלמנו עד שפנwl ניכנס לתמונה השקיע בסוף וגם נתן את השם "מקרה אשה".

מדוע אתה רואה ב"מקרה אשה" ציון דרך בקריירה שלך?

הגישה הקולנועית שלי אומרת שהצילום צריך ליצור את החוויה; ולא המילה המדוברת או הכו העלייתי. "מקרה אשה" אפשר לעשות דברים שאני יכול לעשותם כאשר אני מצלם סרטים עם אורי בראש, איתן גורי, בועז דוידזון או זאב רוזה. זה היה אקספרימנט צילומי טהור, דבר שנoston הרגשה יצירתיות הכי גדולה. חוותה דומה עברתי כאשר צילמתי עם קטמור את "השיטה" (77-76) באמסטרדם. סרט שתקציבו היה אמונה חזקה, בתוחשה של שליחות קוסמית ממדרגה ראשונה.

אפשר לחשב שהיא בינהם קשר מיסטי.

רמת הציפיות של קטמור מהקולנוע יוצרת את המתח ואת הגירוי הזה. הוא היה שקו בדים אחרים, בתודעה, במשמעות הקיום והמוות. התקופה של "העין השלשית" הייתה ניסיון לראות דברים ברמה רוחנית יותר גבוהה. זה אולי המקור לתואר שהדיבקו לי 'הפילוסוף'. אני נזהר בדברי, כי אני עיר לעובדה שכשר מציטים מישחו וזה נשמע מזור ומתימר.

ז'אק קטמור הביא אותו לבוקה בה היתי צריך להיות יוצר עצמאי ולא מודיעם של מישחו אחר. היתי מוקסם מהעולם שהוא פתח בפני. בניגוד לי, הוא היל עם דברים עד הסוף. וזה נתן לי לגיטימציה מוחלטת. מפני עזום התחולל בחמי. סוף סוף השלמתי עם עצמי. עד אז לא ידעתי מי אני ומה אני במובן של��דעה עצמאית וכצלם. העובדה עם קטמור הפיקה את הצילום האישי ביותר, המתקרב למיצוי האפשרויות המڪוועליות שלו. אחרי "השיטה" נפער קרע בינהו. הוא לא יוכל להבין איך אני משתק פעולה עם אנשים כמו מנחם גולן, בועז דוידזון, זאב רוזה ואפילו אברהם הפנר. הוא חשב שזו לא אמונה טהורה, שזה קולנוע שטוח. דוגמא אחרת לקולנוע של קטמור היה "הברור" סרט קצר לפוי סייפור של ברנרד מלמן, על אמרן שחופר בור באדמה ומצביע לידיו שלט: תערוכה. אבשים מגעים למקומות וمتפתח ויוכוח מהי אמונותיהם והמוות. מישחו דוחף את האמן לבור וכשהוא שוכב שם מתבהר לו נושא הממות באמנות. ז'אק קטמור שכתב את התסריט החליט שהוא ישחק בתפקיד הראשי. הגיעו לשדה ח:right, המkosom shbo bchor batchor tsilimim. hiih liyeh veketmor amor: "ani la yodua maa ani holik leusot abel toragsh aothi vatazlim". hiih shni umodi chshmel beshdeha. hoa madz bezeudim at maa shehia amor lehioth habasis shel meshulash shbekazho haftachil lachpor at hbor. af milha la namora. zo hitha chowia befeni umzma. bfeiros la aniyin tsvuni.

באוטו ערבית הוא ללח טריפ. ס.ד., הכל היה בלתי צפוי. בשגשוג הקטע שימושו צריך לדוחוף אותו לתוך הבור, הוא התישב באיזו פינה ופושט סרב לком או לכת. אי אפשר היה לשכנע אותו לעשות את קטע הנפילת לבור. הוא נמלא פחד. נראינו לו כאנשיים מהעולם ההוא המנסים לשכנע אותו לאחטרף אליהם. מציאות וקולנוע התערבו זה בזה. מצד אחד לקחנו ציר שעללה בסוף, הסרט היה במימונו הועודה לעידוד הסרט הקצר, ומצד שני יושב במאי על שפת הבור ואומרים: עד כאן. המצב הכניס אotti לדילמה גדולה האם עלי לצלם את הדיאלוג עם קטמור, כן להיכנס לבור - לא להיכנס לבור, חלק מהסרט, או לא. חוותות מהסוג הוה אין לי כאשר אני עושה סרטים עם מאים אחרים.

הכל התפרק בסופו של דבר.

על הפנור וישי שחר ב' "לאן נעלם דניאל וקס"

ב-37 התפרקה "הعين השלישית" וכל אחד ננד למקום אחר. קטמור ואני החלטנו לנסוע לאלה"ב ולחציג את הסרטים שעשינו באוניברסיטה. זמן קצר לאחר שיצאנו לדרך הוא התמוטט. שישה חודשים היה בדיכאון שחור מחרור. בן אדם יושב שישה חודשים ודפק את הראש בקיר, פיזית, ואומר אני רוצה למות, אני רוצה למות. לא נתנו לו להיכנס לארה"ב בגלל עברו הקומוניסטי. אירגנו לו תערוכה בקנדה. זה לא עוז, הוא היה שבור ונאלצנו לגרור אותו בכוח. לפתיחה. אנשים שאלו אותו על התعروכה והוא לא היה מסוגל לענות. הריכאנות שלו – זה היה עניין שקרה אהת לבמה שניים. הפעם חש שהוא בעיצומה של היצירה כי גודלה שלו ומישרו לך לו את בן הציג והביא אותו לאرض זורה ללא בסיס ובלא עתיד. "אין לי קיום, הייתי רע כל העולם", בכה.

آن תוכמאייר שהיתה איתנו עזבה אחרי שנרג בה באלים קשה. הבאנו את אחיו מפאריס שיקח אותו.آن ואני חיצינו את ארה"ב והכרנו את הסרטים במקומות שונים. פעמים התפרנסנו מגניבת מוצריים הקרים בסופרמרקט. עבורי היה המשע הזה חוויה מאוד חשובה, העובדה שאני במקומות כזה ואין איפה. לאgor ואין לי עבורה. זה היה סיום של תקופה. הכל התפוץץ. האידאה-של-עשיות-קולנוע-ביחד, קולנוע-של-כולגע, הכל התפרק.

יש חיים אחרי זו'אק קטמור?

אני מוצא עניין רב לעבוד עם אוררי בראש. נכון. שאני אישית באמנון סלומון פחות מעורב, משרת יותר את התמונה שאורי בראש רוצה להגיע אליה. אני כמו מדיום, דרכי הוא מעביר את מה שיש לו בראש לצולו. הרצינות של בראש ותחות השילוחות שלו מורתקות אותו לא פחות. טוב לי גם כאשר אבי-עשה סרט עם זאב רוח או עם בועז דוידי. הרבה כיף. אני יודעת שיש ביקורת עלי שאני מצצלם סרטים כמו "אלבס חולה אהבה". זו כניסה לעולם אחר שבו אני מרגיש בסוציאולוג שאוהב להיקלע לכל מיני תופעות חברתיות ולהקר אוותן. כדי שלא שייר לשות קליקה, זה עניין-של-השכפת-עלם, אני מרגיש-חופשי לעבוד בכל חז'אנרים.

איזה יחס צלם-במאי מועדפים עליך?

הbumais לא אומרים לי לבדוק מה לעשות. נוצרת אייזו תחושה ביינינו, שבעקבותיה באה ההבנה מה רוצה הבמא. אצל איתן גריין ב'עד סוף הלילה' זה עמוד המכ' בצד שאתה יכול, בלי מעורבות אישית חזקה ומסתכל על הכל מבלתי הפגין, נוכחות. אל תעטיל ואל תעללה ותרד עם

המצלמה. תן לי תמונה מואוד עצומה ומאפקת. הטענון הצילומי של "עד סוף הלילה" נקבע תוך כדי עשייה כאשר הוא נבע מהבמאי ומהחמוןנות שיש לו בראש ומן היכולת שלו לקרוואו אוטונ ולתרגם את הדברים. ב"מאחורי הסורגים" הייתה אינטנסיביות ועוצמת חוויה כה גדולה שם שיצרו את החשלה שבחלקו עבר בצללים וברט וhasilich לעבור לצופים.

אם מדברים על חותם של צלם, יש לך עדשה החכינה עלייך במיחוד או תנועות מצלה מסויימות שאתה מעריף?

קשה לומר שלאלמנון סלומון יש סגנון צילום משלו. בכל סרט הטענון משתנה. אני חושב שהצללים ב"מאחורי הסורגים" וב"עד סוף הלילה" טוב מאוד ושונה בכל אחד מהסרטים. אל תשחחי שאחנו מדברים על סגנון צילום שנעשה בעבר. אין פה פריצת דרך ומציאות שפה קולנועית חדשה. אני חושב שקשה למדור את הדברים בצורה מדעית.

והצד הטכני?

טכנית היא לא הצד החזק שלי. זה אף פעם לא עניין אותו. כל ההרצאות שקיבلت אייר בוגיה המצלמה איך עוברים גלגלי השינויים ואיזה תהליך הסרטים עובר במעבדה, לא חשובות בעיני. אני יודע שיש לרשותי כלים וטכנאים שתפקידם לחשוף אותם. גם בתאורה אין לי נסיבות. הדברים שאני רואה לנגד ענייני נותנים לי השראה להאריך אותם בצורה שאני מPAIR. איןני צלם טכני, אני צלם אינטואיטיבי שמצלם לפי תחושה. מכאן, שאני אוהב הוראות מדויקות. ברגע שנותננים לי את מירב החופש אני יכול להMRIIA.

כלומר לבבים?

אני תמיד מבים קצת. כשבמאי בא עם קונספטציה ברורה ומוחלטת אני נהיה עוזר שלו. ככלומר עוזר לו לתרגם את רעיוןתו בצורה הכי פרקטית וזו, אין מבחןתי מקום ליצירותיו. ברוב המקרים בארץ אין הרבה במאים יהודים בדיק איר הם רוצים שהרט שלם ייראה ואני מוצא עצמי לעיתים חקירות מביים את הסצינה בעודם מתחשקים עם השחקנים. זה לגיטימי, זו עבודהתי.

יש לך שאיפות?

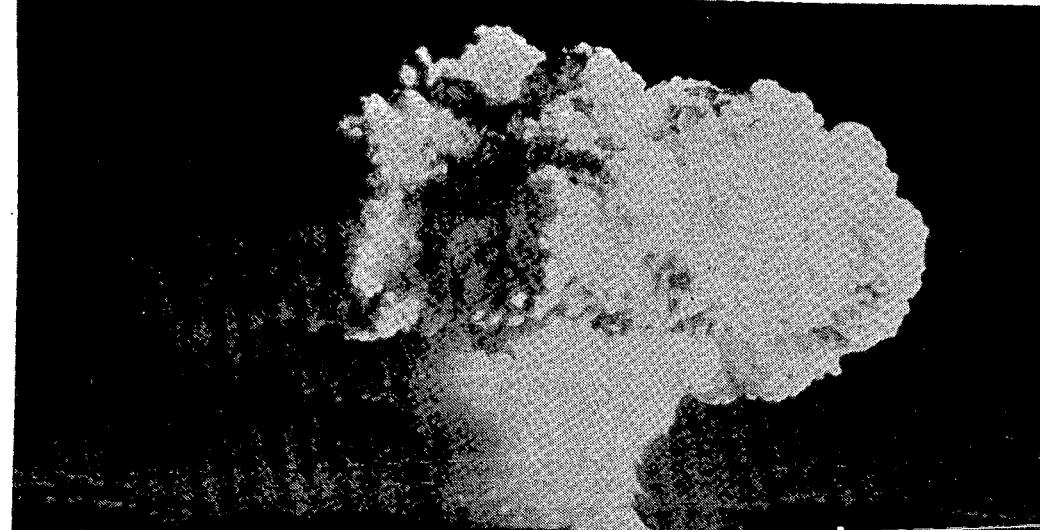
אין לי שאיפות ואין לי חלומות. אין לי אפילו תמונה שאני רוצה להגיד אליה. בתוך תוכי הייתה רוצה לביים סרט שאני כתוב ואצלם. עדין לא מרגיש דחף ממשי לעשות זאת.

גרינברג, גורפינקל ובר פרצו החוצה, מה איתך?

בואי נעמיד את זה כר, הקולנוע לא בראש מעיני. זה עיסוק שגורם לי הרבה הנאה וקורות רוח. לא היתי מחייב את הארץ בשום מקום אחר כדי לעשות קולנוע יותר מעוניין ולא מסיבות פטריות. זה מהיב שאני אגloss לחHi הפרטים, נושא שלא היתי רוצה להרחב. החיים הפרטים מעניינים יותר מאשר סרטים. עם השנים התייחס מ慷慨, אולי זה הגיל. עם התייחס קופץ על כל הצעה של Mai צער. אני חושב ששמתי את הקולנוע בפרשפקטיבנה נcona בתוך החיים שלי.

מה אתה ניזון?

בשנים האחרונות אני רואה פחות סרטים בקולנוע ויותר סרטים בוידאו. לא קורא הרבה סיפורות מצוועית, מדריך מדי פעם באמיריקאן סינמטוגרפ. לא כל כר מעוניין אותו איר אחרים עושים. בעיקר לומד תוך כדי התנסות אישית. האגדות שאני עשוה בז. לימדו אותי הרבה יותר, ספיישל אפקטים, סטימ ענקים, סערת שלג ביערות קק'ל באמצעות אוגוסט. יש רגעים של חסך בעשייה קולנועית, זה קורה לעתים נדירות כשל האלמנטים עובדים בעת ובוונה אחת, ופתאום מתרחש הקסת ואני מרגיש את זה בצלום שמשתלב באותו רגע בתוך המיקסם. אני די על-חושי בעניין הזה.

שאל שירן

פָעָמִילִים אַוְסְטְּרָלִיה

ג'רידט) נשלחים להביאה למעצר בעיר, מרחק ככמה ימי נסעה מן המקום שבו התרחש מעשה הפשע.

עמד השוטרים משוכבעים תחילה, כי קת היא הרוצחת של מעבידה משום שהטריד אותה ביל הרך בדרישותיו המיניות. המתה שבין השוטרים לבין העצירה איינו המתה האנושי היחיד השורר במוכנות המשטרה. קיימים גם מתחים איסיים בין דרגותיהם של האנשים, בין המינים, ובין הפערים הנוגעים למרמות - ההשכלה, השונות. של טרור, הגם, לנקי, שלא השלימה את לימודי המשפטים באוניברסיטה. בensus הארוֹר והמייגע לומדים השלושה להכיר זה את זה.

העובדת שהמשתתקעים בלב הערבה השומרת מה גאל נקרים בגלאי המוכנות מקשרת ביניהם. קת מוביילה אותן לחווה נטושה, שבה הם מעבירים את זמנה לציפיה לטיסמני חיים אנושיים. במשך הזמן הזה הם עברים תהיליך של הסתגלות מכוורת רצין ההשרדות המשותף לשולשתם.

אף שהזמן עושה את שלו לאישיותם מסגי רים השוטרים את קת לידי החוק וחוזרים למקום הפשע. שם הם מגלים עובדות חדשות המובילות לתפנית אלימה ומפתיעה בסופו של הטיפור.

פיתי בשניים מן הסרטים האוסטרליים רלים, שבתוכנית סרטי ארץ-הканגורו, "בקלאש" בהתקפי וידאו ביתיים: "בקלאש" ו"חימם למחרצה"; לבארה, אין כל קשר בין "בקלאש" – הדrama הפיקטיבית של ביל בנט לבין הסרט התיעודי של דניס אוירוך, אבלAtIndex, בסיום, לנקודת מפגש מעכנית בין השניים.

אני מודה שקל היה לי להיענות ולצפות "בקלאש", ללא ההפסכות הכרוכות בצפיפות הביתית, בדרכבל. הסיפור, האויריה, הווי מוויות, הנופים, מוסיקת הקאנטרי ועוד, גרמו לי להרגיש שאני "כמו בבית", צופה בסרט קאנטרי אמריקני אבל ללא אמריקה.

"בקלאש", כפי שבדקתי במלון פירשו בעברית "הסתדרות, דתיהה לאחרר מהלך סרק, או רתיעה בתנוועה". ואכן, שם סרטו של המפיק-טראיטריאומי, ביל בנט, הולם את כל הפירושים גם יחד.

עליתו... (95 דקות. כולל כותרות). היה פשוטה: קת (לדייה מליר) אשר כבת שלושים, צבעונית, אוסטרלית, המזכירה משחו בחיציו, ניותה את מושת, גיכורת סרטו של רוב ברסון, מואשמת ברצח בעל פונדק הדריכים שבו עבדה. שני שוטרים, גבר ואשה, טרורו דארלינג (דייזoid ארגז) ונקי איסטון (גיא-

צ

יל בנת, הבימאי, מתגלח כאן כאיש קולנוע מוכשר שכדי לעקוב אחריו. הוא מצליח לשרטט דמויות אגוניות ביותר, שף אחת מהן אינה מושלמת, כי אם מרכבת ועשרה ברבדים שונים. הוא אף משכיל לבנות את מערכות היחסים שביניהם בצורה מעניינת, לשמור על מתח תמייני ביןיהן וביניהם לבין סביבתן. הוא יודע גם להשתמש בתארים השונים כדי ליצור אווירה ולעצוב מתח. ישנה באויר תחושה מתמדת שימוש להתרחש. בנת שולט באמנותו היטב. הוא יודע שלא הוא גילה את הז'אנר של סרטים המשע עם כל הסמליות אודות האדם המהפש את עצמו שכביר הפקה שאבלונה וכי האמריקנים כבר עשו זאת מזמן לפניו. לכן הוא מסתפק באיזור שבו של ג'ק ניקולסון, המזר ו"רטייס חיים" וגם עם "המשמעות האחרונה" שgam הוא קורתו של מסע להובלת אסיד למקום.

בנת אפילו מצליח ביצירת סצינות התעלשות פירותית, של כת וטרור תהatta שמיכה של עיתונים ישנים ורעים, או בהעמדת סצינות חוף יפהיפה שבה השוטר והעוצר רצים לתוך להק של ציפורים נודדות. ממש יופי.

abhängig את הסרט כל עוד לא ביסה בנת לחזור מן האספект הריאלי. לא שכונתי מנסינו להתחכם על ידי תוספת רודן על-אנושי בדמותו של בראין סיירון (העוקבת אחרי השלשה מתחילה המשע ועד סופו). גם העברת המסר של בדידות אבסולוטית דרך דמותו של איש חצי לבן וחצי כושי שאינו מדובר, כי אם רק בוכה ומיבב נראית לי יומרה מיותרת שלא במקומה. למראות הסתייגות ואת מצאי פיצויו במחוקם המעלוה של שלושת השחקנים שgam השתתפו בכתיבת הדיalogים יחד עם סיירון ובתום זה עשו עבודה מקצועית טובה.

עומה "בקלاش" שרוחה של אמריקה שורה עליון, "חיים למחרה", סרטו של דניס או'רורק הוא אחד הסרטים האנטי אמריקניים ביותר שראיתי מודר. הוא מביא את הטרגדייה המתמשכת של איי מารשל, אשר בפסיפיק, שנפל קרבן לניטויים הגועאיים נקיים של ארונות-חברית בין השנים 1953-54. באירוע החסוט האלה שנפל קרבן לניטויים הגועאיים מלוחמת העולם השנייה, ביצעו האmericנים ניטויים גרעיניים בלי שפינו תחילת את כל תושבייהם ובלוי לחתה בחשון את תנאי מזג האוויר העולים להזים את כל התוצאות המזוכבות.

הניסיונים נעשו. הרוחות גרמו לנפילת נשורת רדיואקטיבית גם באזרחים מרתקים יחסית מקום הפיצוצים. בעקבותיהם נפצעו שלושה דורות של תושבים, רבעים מהם נפטרו במשך שלושים השנים שהלפו מאו תוך סבל ויטורים.

או'רורק מביא את עדויותיהם של הקורבנות האומללים האלה מקורו לראשונה שצילים בעצמו. הוא אינו משתמש בקרינות ריקע כדי כדרcum של סרטים תיעודים שיגרתתיים. הוא מגיש כותרות יבשות של עובדות על ריקע מוסיקה של האימים. הוא משלב בסרט קטיעים מארכינו של הצבא האמריקני וקטעי יומני חדשות מאותה התקופה בעלי שיחערב בתAMILIL. הצגת העוכבות מגיעה לשיאה כאשר הנשייא ריגן מברך בשדרור טלוזיוני את תושבי האיים לרגל קבלת עצמאותם "כאב המברך את ילדיו שגדלו עזבו את הבית".

קטיעים בלתי נסלחים אחרים הם אוטם חלקים מישיבות המישל האמריקני ותגובהם תחים של מומחים על העול שנעשה לישובי האיים. החומר התיעודי כולל הוא בבחינת כתוב אשמה אטגרורי נגד האומה האמריקנית ונגד הנשייא איזנזהואר שבקודתו ובאחריו תור בעשה מה שנעשה.

א חד הקטיעים המזועזעים ביותר בסרט הוא עדותה של אשה ישישה שבנה נפטר ביסורים בתוך טיפולים בבתי חולים אמריקניים. היא קובלת על העדפת חי אדם אחד על חי אדם אחר וקובעת: "האמריקנים הם חכמים בעשיות מעשי אiolot" איני זכר קטיעים רבים אכזריים ומשכניים כל כר כהופעתה של ישישה אומלה וז. לדעתו חובה להקרין סרט זה לא רק במסגרת תוכנית הסינמטק, כי אם בהאגה מסחרית מסודרת ורצופה. אבל הין יימצא המפיק הישראלי הנוצע שייהי מוכן לעשות זאת?

אין ספק שנושאים וمشקלם הסගולי של שני הסרטים שאליהם התייחסתי בראשימה זו שונים בתכלית השינוי, אבל, ישנה נקודת מפגש ביניהם: גם הסרטו של או'רורק וגם הסרטו של בנט הטובים הם קורבנותיו של האיש הבן. ב"בקלاش" ביצע בעל הפורנדק מעשה אונס משפטיל בצדוניות כשהוא רואה לגיטמיה מוחלטת למשהו بحيתו ועל המוקם ואיזון לגופה של שפחו. גם האמריקנים נהגו באין מarshal מינdeg של אונדים חסרי לב. העול מעוללים "האדונים" לבני אנוש אחרים לא יכופר, לא זה שנעשה לתושבי מarshal הנדונים לכליה ולא זה שנעשה להקת העלובה. ■

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

DUSAN MAKAVEJEV

(page 4)

Before and after "Coca Cola Kid". His notes, preparing the production (page 4), Yakhin Hirsch reporting on the finished product (page 8) and a glance back at "Montenegro", the precursor of Makavejev's Australian adventure (page 10). A program of Makavejev films will be shown this month at the Cinematheque.

FESTIVAL IN VENICE

(page 12)

A report on one of the world's leading film festivals, which should adopt some very drastic measures if it wishes to preserve its lofty position. Among films presented there, "The Green Ray", "Round Midnight", "The Bee Keeper".

FESTIVAL IN LOCARNO

(page 35)

The lucky spot for the Israeli cinema, twice awarded there, this is also an excellent place to meet new names and styles in cinema and to review some of the glorious products of the past. This year's top attraction: a retrospective of Japanese director Keisuke Kinoshita.

THE CAMERAMAN AS MEDIUM

(page 41)

Dahlia Karpel interviews Amnon Salomon, one of the most versatile cinematographers in Israel, whose record shows he can handle any kind of assignment, from Jacques Katmor's experimental "A Woman's Case" to Cannon's movietales.

TWICE AUSTRALIA

(page 48)

Shaul Shir-Ran looks at two new Australian films, part of a program of movies from Down Under to be featured this month at the Cinematheque. The two films in question: "Half-Life" and "Backlash".

CINEMATHEQUE

No. 31

November-December 1986

Publisher: Alon Garbuz

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwika Oren, Giddi Orsher, Yahin Hirsch, Daniel Werth, Shaul Shiran, Meir Shnitzer, Dan Fainaru.

Documentation: Daniel Warth

Program editor: Nurith Tzarsfati

Editorial office:

The Tel-Aviv Cinematheque,
Municipality Building, Tel-Aviv.
Tel.: 03-438131

סינמטק

כתב עת לענייני קולנוע
בחוצאת סינמטק תל אביב.

גלוון מס' 31

נובמבר-דצמבר 1986

מפיק: אלון גרבוז

עורכת: עדנה פינרו

מערכת: צביקה אורן, גידי אורשף,
ירזיה הירש, דנירוט, שאול שילר-זרן
מאיר שניאר, דן פינרו

העוז: דני ררט

תנכיה: כורית צרפתז

כתבות המערכת:

סינמטק תל אביב, עיריית תל אביב
טלפון: 03-438131

כתובות הסינמטק:

בית מפעלי הפיס,

רח' הפטמן 3, תל-אביב

כל הזכויות שמורות למו"ל
סדר ופקה: תירוש בע"מ

הטל מרתקס · סוכנות לבתו בטל"ט · רשות
ביאליק 47 · ת.ד. 240 · טלפונן 721386 · 732178
סוכנות ויעוץ לכל ענפי הביתות

הסינמטק הישראלי - תל-אביב

נתן וולוך - סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו,
עו"ד נאותה נעמן, דב גבע, חנן בניהודה.
אלון גרבוז.

נורית צרפתי.
פול קניאל, נאותה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה
մבוּרָך, אלִי גַּלְפֶּנְד, מְשֵׁה גְּרַשְׁטָט, יְהוּדָה סְתִּיר,
דן פינרו.

י"ר הנהלה -
חברי הנהלה -

מנהל הסינמטק -
עוררת למנהל הסינמטק -
ועודה מקצועית מייצחת -

הארכיוון לסרטים/סינמטק ירושלים, בשיתוף סינמטק תל-אביב

מציגים:

הקולנוע היפאני הקלסי

ינואר-פברואר 87'

תכנית רטרוספקטיבית מקיפה ממייצב הקלסיקה של הקולנוע היפאני:
יאסוז'IRO אוזו, קנג'י מיזוגושי, מיקיו נארזה, טיננסוקה קינוגאסה,
היינוסוקה גישו, סאטסואו ימאמוטו, טדאשי אימאי, קיסאמובورو יוшибורה,
קון איצ'יקואה, קאנטו שינדו, מסאקי קוביישי

50 סרטים של הבמאים היפניים הבולטים ביותר, משנות ה-20
עד שנות ה-60.

הסרטים יוקרנו בסינמטקים של ירושלים, תל-אביב וחיפה

(מציע מכירת כרטיסים מראש לחברי הסינמטק - בקרוב...)

ז'אנר

ב' אהבה ב... המלים

פתיחה הקולפוש